

LÒNG THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P.8, Q.3, TP.HCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website: longthuongxotchua.com

ĐT : 38.290.093

10/2010

Mục Lục

- Lời Chủ chăn 2
- Lá thư Linh hướng 6
- Sống Lời Chúa 8
- Thực thi Lòng Thương Xót 16
- **Cảm Nghiệm Hồng Ân** 20
 - Tôi đã đến
- Bài học từ cuộc sống
 - Người mẹ thất học và chuỗi Mân Côi 22
- **Học hỏi Linh Đạo:**
 - Tìm hiểu Thông điệp DIVES IN MISERICORDIA 24
- Tin tức & Sinh hoạt 32
- Vườn Thương Xót (Thơ) 33
- Diễn đàn
 - Thánh Gia và Thánh Giá (tiếp theo) 34
 - Suy nghĩ về màu nhiệm tháng 10 39
 - Đọc tiếp chuỗi Mân Côi 44
 - Chuỗi Mân Côi dạy chúng ta cầu nguyện 49
 - Thần dưng Lòng Thương Xót Chúa 53
 - Xin lỗi Mẹ 57
- Vui cười Nhà đạo 59
- Giáo dục Ki-tô Giáo 60
- Phòng mạch Miễn phí 62
- **Hiệp thông Cầu nguyện** 64

(Lưu hành Nội bộ)

Nên người công giáo tốt và công dân tốt

Kính gửi: Linh mục, tu sĩ, giáo dân trong gia đình giáo phận
Anh chị em rất thân mến,

1. Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI có lời nhắn nhủ dân Chúa Việt Nam "hãy nên người công giáo tốt và công dân tốt". Cùng chung lời cầu nguyện hằng ngày cho người cha chung trong ngôi nhà Giáo Hội công giáo, và với tình huynh đệ hiệp thông và hiệp nhất trong gia đình Giáo Hội tại Việt Nam, chúng tôi muốn chia sẻ với anh chị em vài suy nghĩ về nội dung ý nghĩa và cách thực hành lời khuyên nhủ này trong đời sống xã hội hôm nay, nhằm cùng nhau tham gia xây dựng và canh tân ngôi nhà Việt Nam theo như lòng Chúa mong muốn và lòng người mong đợi.

2. Người công giáo tốt, trước tiên và căn bản, là người sống niềm tin công giáo của mình.

- Tin vững vàng Thiên Chúa là cội nguồn và là cùng đích của muôn loài muôn vật, là Người Cha ngỏ Lời yêu thương và thông ban nguồn ơn cứu độ cho gia đình nhân loại.

- Tin Đức Giêsu là Con Thiên Chúa làm người để cứu độ nhân loại. Tin Người là Lời yêu thương mang lấy phận người, dẫn thân phục vụ cho sự sống con người, hy sinh mạng sống nhằm đổi mới mọi sự, đổi mới sự sống cùng phận người, đổi mới tâm trí cùng lòng dạ con người. Tin Người là Đường, là Đạo yêu thương cứu nhân độ thế.

- Tin vào Chúa Thánh Thần được Chúa Cha yêu thương gửi đến cho loài người như nguồn lực đổi mới, như sức mạnh hiệp nhất mọi người trong lòng Giáo Hội cũng như trong xã hội, nhằm trợ lực cho mọi người bước theo Đấng cứu độ trên đường kiến tạo "trời mới đất mới", một ngôi nhà mới cho gia đình nhân loại.

- Tin vào Lời Chúa là ánh sáng chân lý trường tồn, là ánh sáng và sức sống mới cho muôn dân. Lời Chúa được ghi trong Sách Thánh. Và ở đỉnh cao của lịch sử cứu độ, Lời đã nhập thể làm người, hiện diện hữu hình và cụ thể trong lịch sử cùng trong cuộc sống nhân loại. Lời Chúa được triển khai trong giáo huấn của Giáo Hội công giáo, đồng thời Lời như hạt giống được gieo vào truyền thống đạo lý và văn hoá các dân tộc.

- Tin vào Hội Thánh công giáo và tông truyền là dấu chỉ và khí cụ của Đức Giêsu Đấng cứu độ đang đồng hành với dân Người trên đường yêu thương đến cùng và khiêm tốn phục vụ cho sự sống con người, xây ngôi nhà mới cho loài người.

3. Trong cuộc sống hằng ngày, người công giáo tốt là người ý thức và có quyết tâm tiến bước trong ánh sáng chân lý và tình thương của Đức Giêsu Đấng cứu độ, luôn sống theo ơn soi sáng và ơn sức mạnh của Chúa Thánh Thần (*x. Eph 4,22-24; Gal 5,16-26*);

- để được ngày càng lớn lên về mọi phương diện theo hình mẫu của Người là Chân Lý tròn đầy và là Lời yêu thương cứu độ (*x. Eph 4,15*);

- để tích cực tham gia tiếp nối công trình xây ngôi nhà Giáo Hội công giáo theo như Lời Chúa dạy, xây trên nền đá vững chắc là Lời Chúa (*x. Mt 7,24-25*), và trên bốn trụ cột vững bền là chân lý và tình thương, hoà bình và công lý (*x. TV 85,11; Thông điệp "Tình Yêu trong Chân Lý"*);

- để mọi lời nói và việc làm của mình trở hoa bình an và hoan lạc, hoa từ bi và bác ái, hoa hiệp thông và hiệp nhất, cho đời sống gia đình, cộng đoàn và xã hội, nhờ đó không có những lời lẽ và những việc làm gây chia rẽ và chống đối, đưa đến loại trừ nhau;

- để khi gặp cản trở, gian truân thử thách, vẫn trung thành tiến bước trong đường lối yêu thương phục vụ của Chúa, nhờ đó không để cho lòng tham sân si lôi cuốn mình đi vào con đường khôn khéo của thế gian với những thủ đoạn đối phó tình thế, dễ đưa đến hận thù và bạo lực trong gia đình cũng như trong xã hội;

- để nhờ đó, trở nên men muối, ánh sáng và chứng nhân Tin Mừng Đức Giêsu Đấng cứu độ trong xã hội hôm nay (x. Mt 5,13-16).

4. Từ đó, trong đời sống xã hội, dù gặp hoàn cảnh thuận lợi hay bất lợi, người công giáo tốt và công dân tốt là người luôn ý thức sống những giá trị đạo đức xã hội theo như giáo huấn của Giáo Hội công giáo dạy, và theo truyền thống đạo lý cùng văn hoá dân tộc lưu lại. Sống những giá trị xã hội đó đồng nghĩa với việc tham gia cùng mọi người thành tâm thiện chí kiến tạo nền văn hoá sự sống và văn minh tình thương cho xã hội đất nước hôm nay, góp phần xây ngôi nhà mới cho cộng đồng dân tộc.

5. Người công giáo tốt và công dân tốt còn là người vững bước theo Chúa Kitô trên đường yêu thương đến cùng và khiêm tốn phục vụ cho sự sống toàn diện cùng sự phát triển vững bền của xã hội đất nước cùng thế giới hôm nay. Con đường phục vụ theo như Lời Chúa dạy đồng nghĩa với việc cùng mọi người xây ngôi nhà chung trên nền đá vững chắc với bốn trụ cột vững bền, chung sức kiến tạo một cộng đồng nhân loại mới chung một cuộc sống chan hoà ánh sáng chân lý và tình thương, hoà bình và công lý.

6. Cuối cùng, người công giáo tốt và công dân tốt là người biết dựa vào sức mạnh của niềm tin công giáo cũng như tình làng nghĩa xóm, tình nghĩa anh em đồng bào và đồng loại, liên kết nhà nhà lại với nhau, nhà giáo và nhà trường, nhà văn và nhà báo, nhà thầy thuốc và nhà thương, nhà nông và nhà buôn, nhà giàu và nhà nghèo, nhà thờ và nhà chùa, nhà khoa học và nhà xã hội, nhà kinh tế và nhà tài chính, nhà chính trị và nhà nước...Liên kết nhà nhà hợp lực tu bổ, gia cố, phục chế ngôi

nhà Việt Nam ở thành thị và nông thôn trên khắp đất nước. Liên kết lại với nhau nhằm chung sức xây ngôi nhà chung trên nền đá vững chắc với bốn trụ cột vững bền, vì sự sống và sự phát triển của đất nước, vì sự an bình thịnh vượng của người Việt Nam trong cộng đồng thế giới hôm nay.

7. Nhờ lời chuyển cầu của Đức Mẹ La Vang và các thánh Tử Đạo Việt Nam, chúng ta hãy hiệp ý khẩn xin Chúa thương ban cho người người và nhà nhà ơn soi sáng và ơn sức mạnh giúp mọi người chung sức thực hành lời khuyên bảo của người cha chung trong cuộc sống hôm nay, nhằm xây những mái nhà tình thương, mái nhà an bình và hạnh phúc lâu bền cho mọi gia đình, mọi tổ chức trong xã hội đất nước hôm nay.

Gioan B. Phạm Minh Mẫn

Phêrô Nguyễn Văn Khảm

Giám mục của anh chị em

Giáo Hội được hình thành từ ý định muôn đời của Chúa Cha hằng hữu, là công trình của Chúa Con và Chúa Thánh Thần (x. Ep 1,3-14). Giáo Hội là cộng đoàn được Thiên Chúa yêu thương cách đặc biệt, được Chúa Giêsu cứu chuộc và giao hòa với Thiên Chúa bằng giá máu của mình, được Thánh Thần làm cho sinh động và trang bị bằng muôn vàn ân sủng để kết hợp với Đức Kitô ngày một hơn (x. Rm 12, 3-8 ; Ep 4, 7-13; 1 Cr 12, 4-11). Hiến chế "Ánh Sáng Muôn Dân" của Công đồng Vaticanô II xác định Giáo Hội phát sinh từ mầu nhiệm Ba Ngôi nghĩa là được quy tụ "do sự hiệp nhất giữa Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần" và được thiết lập như "dấu chỉ và khí cụ của sự kết hợp mật thiết với Thiên Chúa và của sự hiệp nhất toàn thể nhân loại."

(Giáo Hội Việt Nam, Mầu nhiệm - Hiệp thông - Sứ vụ)

Lòng tôn sùng Đức Trinh Nữ Maria

Lm JB. Võ Văn Ánh

Tổng Linh Hướng CĐ LTX Giáo phận

I. Nền tảng Thánh Kinh và Thần Học

1. Phẩm giá tuyệt vời của Đức Maria là **Me Con Thiên Chúa** đã làm cho Mẹ trở thành **Ái Nữ của Chúa Cha** và **cung điện của Chúa Thánh Thần**. Nhờ lãnh nhận ân sủng vô cùng cao quý này, Đức Maria đã trỗi vượt mọi thụ tạo khác trên Trái Đất (LG 53)

2. Nhờ việc Mẹ **hợp tác vào công cuộc cứu rỗi** của Chúa Con trên đồi Can-Vê mà sự thánh thiện toàn hảo của Mẹ từ lúc tượng thai vô nhiễm, ngày càng gia tăng. Nhờ Mẹ tuân theo thánh ý Chúa Cha và trải qua con đường đau khổ, Mẹ đã liên tục tiến bước trong đức tin, đức cậy và đức mến.

3. Nhờ việc **Mẹ luôn cầu bầu cách hữu hiệu**, khiến mẹ dù đã được nâng lên trời cao, vẫn gần gũi với các con cái đang kêu cầu đến Mẹ và Mẹ cũng gần gũi với cả những người chưa biết Mẹ là mẹ của họ.

4. Sự vinh quang của Đức Mẹ đã **nâng toàn thể nhân loại lên bậc cao sang** như thi sỹ Dante đã nói: "**Mẹ đã nâng cao bản chất loài người đến độ Đấng Tạo Hóa không ngần ngại trở thành sản phẩm của Mẹ**".

II. Ý định khôn lường và tự do của Thiên Chúa

Thiên Chúa là tình yêu. Ngài đã yêu thương và thực hiện nơi Đức Mẹ biết bao điều trọng đại. Người đã yêu thương Đức Maria vì là thụ tạo của Người. Người đã yêu thương Đức Maria vì chúng ta. **Người đã ban tặng Đức Mẹ cho chúng ta**. Nên Đức Maria vừa là Mẹ Con Thiên Chúa, vừa là Mẹ chúng ta. Mẹ là đấng với lòng từ mẫu luôn sẵn sàng lắng nghe và cứu giúp bất cứ những ai chạy đến kêu cầu Ngài. Dân Chúa gọi Đức Mẹ Maria là **Đấng an ủi kẻ sầu khổ, Đấng cứu chữa người bệnh tật, nơi nương tựa của Kẻ Tội Lỗi**.

III. Đức Maria là mẫu gương nhân đức sáng ngời

Tin Mừng cho chúng ta biết các nhân đức của Đức Mẹ là:

- Đức tin và ngoan ngoãn chấp nhận Lời Chúa (Lc 1,26-38;Ga 2,5;Lc 11,27-28)
- Vâng lời quảng đại (Lc 1,38)
- Khiêm nhường thành thực (Lc 1, 39-56)
- Yêu người mau lẹ (Lc 1, 39-56)
- Khôn ngoan trong suy tư (Lc 1, 29-34)
- Lòng nhiệt thành đối với Thiên Chúa (Lc 2, 21-41)
- Tri ân khi nhận lãnh ân sủng (Lc 1, 46-49)
- Hiến dâng trong đền thờ (Lc 2, 22-44)
- Cầu nguyện giữa cộng đoàn (CV 1, 12-14)
- Tinh thần mạnh mẽ khi di tản trong đau thương (Mt 2, 13-23; Lc 2, 34-35; Ga 19, 25)
- Khó nghèo đầy phẩm cách và phó thác nơi Thiên Chúa (Lc 1, 48;2-24)
- Luôn đi theo con từ hang đá đến thập Giá (Lc 2,1-7; Ga19, 25-27)
- Tiên liệu tinh tế (Ga 2, 1-11)
- Trinh khiết vẹn tuyền (Mt 1, 18, 25; Lc 1, 26-28)
- Tình yêu gia đình mãnh liệt và trong trắng.

Mọi con cái của Mẹ phải thực lòng tôn sùng Mẹ, hãy nhìn các nhân đức, mẫu gương của Mẹ mà trau dồi đời sống đạo đức của mình.

IV. Tôn Kính Đức Mẹ có làm chúng ta xa rời Chúa Kitô không?

Nhờ Thánh Louis Maria Montfort chúng ta biết rằng ***sự tôn sùng Mẹ Thiên Chúa cách thành thực đúng là qui hướng về Chúa Kitô, bám rễ sâu xa trong mầu nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi***, cũng như trong các mầu nhiệm Nhập Thể và Cứu Độ. Mỗi người chúng ta phải ý thức rằng lòng tôn sùng Đức Mẹ không chỉ là biểu lộ tình cảm, mà là đáp ứng lại sự thật khách quan về Mẹ Thiên Chúa. ***Đức Maria là Eva mới*** được Thiên Chúa đặt để gần ***Chúa Kitô là Adam mới*** từ Bêlem đến Thập giá. Nhờ Mẹ chúng ta đến với Chúa Giêsu.

SÔNG LỜI CHÚA

Ngày 03/10/2010

CHÚA NHẬT XXVII THƯỜNG NIÊN – NĂM C

KÍNH TRỌNG THỂ ĐỨC MẸ MÂN CÔI

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh LUCA (Lc 1,26-38)

LỜI CHÚA

Bà Ê-li-sa-bét có thai được sáu tháng, thì Thiên Chúa sai sứ thần Gáp-ri-en đến một thành miền Ga-li-lê, gọi là Na-da-rét, gặp một trinh nữ đã thành hôn với một người tên là Giuse, thuộc dòng dõi vua Đa-vít. Trinh nữ ấy tên là Maria.

Sứ thần vào nhà trinh nữ và nói: "Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng, Đức Chúa ở cùng bà". Nghe lời ấy, bà rất bối rối, và tự hỏi lời chào như vậy có nghĩa gì.

Sứ thần liền nói: "Thưa bà Maria, xin đừng sợ, vì bà đẹp lòng Thiên Chúa. Và này đây bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giêsu. Người sẽ nên cao cả, và sẽ được gọi là Con Đấng Tối Cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua Đa-vít, tổ tiên Người. Người sẽ trị vì nhà Gia-cóp đến muôn đời, và triều đại của Người sẽ vô cùng vô tận".

Bà Maria thưa với sứ thần "Việc ấy sẽ xảy ra cách nào, vì tôi không biết đến việc vợ chồng!".

Sứ thần đáp: "Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà, và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên bà, vì thế, Đấng Thánh sắp sinh ra sẽ được gọi là Con Thiên Chúa. Kìa bà Ê-li-sa-bét, người họ hàng với bà, tuy già rồi, mà cũng đang cưu mang một người con trai: bà ấy vẫn bị mang tiếng là hiếm hoi, mà nay đã có thai được sáu tháng. Vì đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được"

Bấy giờ bà Maria nói: "Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói". Rồi sứ thần từ biệt ra đi.

Chia sẻ Lời Chúa

NẾU ANH EM CÓ LÒNG TIN

Tục ngữ ca dao Việt Nam có câu:

*"Mấy đời bánh đúc có xương,
Mấy đời dì ghè mà thương con chồng".*

Đợi đến bao giờ để thấy bánh đúc có xương. Đợi đến bao giờ mù dì ghè kia thương được đứa con riêng của chồng! *Lòng tin là tin bánh đúc sẽ có xương! Lòng tin là tin đến thời dì ghè thương con chồng như con ruột!*

Ngôn sứ Kha-ba-cúc gọi Chúa hoài mà chẳng thấy trả lời.

Cảnh tội ác, khổ đau, phá phách bạo tàn, chỗ nào cũng thấy tranh chấp và cãi cọ..., đến bao giờ những cảnh này mới hết, đến bao giờ kẻ quyền thế ngạo mạn bị diệt trừ, và người thấp cổ bé miệng được nâng lên!? *Lòng tin là sẽ thấy Chúa trả lời. Lòng tin là tin rằng: sẽ đến lúc nỗi khổ đau của ta được minh oan, ai không có tâm hồn ngay thẳng sẽ ngã gục.*

Cây dâu mọc trên bờ. Nó không thể mọc dưới biển. *Lòng tin là sẽ thấy nó mọc dưới biển!*

Người đầy tớ phải phục vụ ông chủ. Dọn cơm cho ông chủ, thắt lưng và hầu bàn cho ông chủ ăn xong, rồi mới đến phần đầy tớ, đó là chuyện đương nhiên phải làm... *Lòng tin là sẽ thấy điều ngược lại. Ông chủ mời người đầy tớ ăn cơm trước! Ông chủ biết ơn đầy tớ đã làm theo lệnh của ông. Tin không?*

Trong gia đình, cha mẹ lo cho con ăn trước, thắt lưng phục vụ con cái xong, rồi mới đến phần cha mẹ!

Ngày 10/10/2010

CHÚA NHẬT XXVIII THƯỜNG NIÊN – NĂM C

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh LUCA (Lc 17,11-19)

LỜI CHÚA

Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Đức Giêsu đi qua biên giới giữa hai miền Sa-ma-ri và Ga-li-lê. Lúc Người vào một làng kia, thì có mười người phong hủi đón gặp Người. Họ dừng lại đằng xa và kêu lớn tiếng: "Lạy Thầy Giêsu, xin lòng thương chúng tôi!" Thấy vậy, Đức Giêsu bảo họ: "Hãy đi trình diện với các tư tế." Đang khi đi thì họ được sạch. Một người trong bọn, thấy mình được khỏi, liền quay trở lại và lớn tiếng tôn vinh Thiên Chúa. Anh ta sấp mình dưới chân Đức Giêsu mà tạ ơn. Anh ta lại là người Sa-ma-ri. Đức Giêsu mới nói: "Không phải cả mười người đều được sạch sao? Thế thì chín người kia đâu? Sao không thấy họ trở lại tôn vinh Thiên Chúa, mà chỉ có người ngoại bang này?". Rồi Người nói với anh ta: "Đứng dậy về đi! Lòng tin của anh đã cứu chữa anh."

Chia sẻ Lời Chúa

LÒNG TIN CỦA ANH ĐÃ CỨU CHỮA ANH

Cha mẹ sinh ra con. Con cái mang ơn cha mẹ sinh thành dưỡng dục. Mai ngày lớn lên, đứa con nào vẫn tiếp tục về với mẹ cha, đứa ấy có cơ may hiểu hơn nữa thế nào là tình cha nghĩa mẹ. Nó sẽ là đứa con có hiếu.

Đứa con có hiếu sẽ sống tốt với mẹ cha, hưởng được phước lộc từ cha mẹ để lại, và để đức cho con cái. Thế nhưng đứa con nào không biết quay về cha mẹ. Nó chỉ được sinh ra thể xác, mà không có giáo dục.

Tướng quân Na-a-man bị cùi, và được ngôn sứ Ê-li-sa chữa khỏi. Ông quay lại tạ ơn ngôn sứ, và tặng quà để tỏ lòng biết ơn người đã chữa cho khỏi bệnh (thể xác).

Nhưng ngôn sứ Ê-li-sa không chỉ là một bác sĩ. Còn lớn hơn thế rất nhiều, ông là người của Thiên Chúa. Chữa bệnh thể xác, chỉ là chuyện nhỏ, vì kéo dài tuổi thọ thêm được ít năm.

Chữa sao cho người ta sống mãi, đấy mới là vấn đề lớn, và chỉ người của Thiên Chúa mới có thể làm được cho người biết quay lại tạ ơn bởi lòng Tin.

Ông Na-a-man đã quay lại gặp ngôn sứ, cho đến lúc ông phải thốt lên: "tôi tớ đây sẽ không còn dâng lễ toàn thiêu và hy lễ cho thần nào khác ngoài Đức Chúa".

Mười người phong hủi được Đức Giê-su chữa bệnh, nhưng chỉ một người quay lại tạ ơn. Chính bởi biết tạ ơn từ một dấu lạ thể xác, kẻ biết quay lại đã có cơ may được Đức Giêsu tỏ cho biết, Người là Thiên Chúa.

Được ơn chữa lành, phải đưa chúng ta đến ĐỨC TIN. Chữa lành thể xác là chuyện nhỏ, chữa lành tâm hồn để sống đời đời mới là điều đáng quan tâm hơn. Xin cho chúng ta luôn biết chạy đến với Chúa, cho đến khi nhận ra Người là Thiên Chúa đời đời của chúng ta.

Ngày 17/10/2010

CHÚA NHẬT XXIX THƯỜNG NIÊN – NĂM C

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh LUCA (Lc 18,1-8)

Khi ấy, Đức Giêsu kể cho các môn đệ dụ ngôn sau đây, để dạy các ông phải cầu nguyện luôn, không được nản chí. Người nói: "Trong thành kia, có một ông quan tòa. Ông ta chẳng kính sợ Thiên Chúa, mà cũng chẳng coi ai ra gì. Trong thành đó, cũng có một bà góa. Bà này đã nhiều lần đến thưa với ông: "Đối phương tôi hại tôi, xin ngài minh xét cho". Một thời gian khá lâu, ông không chịu. Nhưng cuối cùng, ông ta nghĩ bụng: "Dẫu rằng ta chẳng kính sợ Thiên Chúa, mà cũng chẳng coi ai ra gì, nhưng mục góa này quấy rầy mãi, thì ta xét xử cho rồi, kéo mục ấy cứ đến hoài, làm ta nhức đầu nhức óc".

Rồi Chúa nói: "Anh em nghe quan tòa bất chính ấy nói đó! Vậy chẳng lẽ Thiên Chúa lại không minh xét cho những kẻ Người đã tuyển chọn, ngày đêm hằng kêu cứu với Người sao? Lẽ nào Người bắt họ chờ đợi mãi? Thầy nói cho anh em biết, Người sẽ mau chóng minh xét cho họ. Nhưng khi Con Người ngự đến, liệu Người còn thấy lòng tin trên mặt đất nữa chẳng?"

Chia sẻ Lời Chúa

CẦU NGUYỆN LÀ PHẢI LIÊN LÍ

Ông bà ta có câu: "có cầu có thiêng". Nếu chúng ta biết cầu khẩn, chúng ta sẽ thấy cái linh thiêng, linh nghiệm...

Chính việc cầu nguyện liên li, chứng tỏ điều chúng ta xin là rất cần thiết, hoàn cảnh chúng ta lâm vào là vô cùng bế tắc, và vô phương chữa chạy!

Cầu nguyện không liên li, nghĩa là chúng ta không tin nên mới nản lòng bỏ cuộc, hoặc vì điều chúng ta xin vẫn còn hy vọng ở thầy này thầy nọ, ở người này người kia, chứ không bế tắc hoàn toàn mà chỉ còn biết trông chờ vào Thiên Chúa. Nếu Chúa không cứu, thì chúng ta cũng đành chờ đợi mà thôi!

Quân A-ma-lếch tiến đánh Ít-ra-en. Vì là đạo quân hùng mạnh, trong khi Ít-ra-en lại nhỏ bé và yếu thế, nên ông Mô-sê chỉ còn mỗi một cách là cậy vào sức mạnh của Chúa. Nếu Chúa không ra tay, chắc chắn Ít-ra-en sẽ bại trận. Thế thì trong hoàn cảnh ấy, Ít-ra-en chỉ còn mỗi một cách là cầu nguyện và cầu nguyện, và chẳng còn việc gì khác ngoài cầu nguyện mà thôi.

Bà goá nhiều lần đến với ông quan tòa xin minh xét, vì đối phương đang hại bà. Nhưng ông quan tòa này cũng chẳng ra gì (không kính sợ Chúa và chẳng coi ai ra gì!). Thế nhưng quan tòa ấy rồi cũng phải xét xử vì sự quấy rầy của bà goá.

Nếu chúng ta kiên trì cầu nguyện, Thiên Chúa tốt lành chắc chắn sẽ cứu chúng ta. Chẳng phải là Thiên Chúa chậm trễ, cũng không chỉ là cái việc chúng ta mong được, nhưng điều quan trọng hơn hết là: chúng ta được thấy Thiên Chúa Công Minh, và điều chúng ta xin là quá nhỏ bé đối với kế hoạch vĩ đại và nhiệm mầu của Chúa đã dành sẵn cho chúng ta.

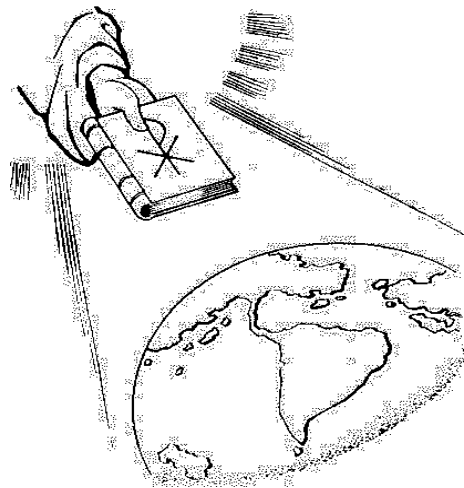

Ngày 24/10/2010
CHÚA NHẬT XXX THƯỜNG NIÊN – NĂM C
CHÚA NHẬT TRUYỀN GIÁO

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh MATHÊU (Mt 28,16-20)

LỜI CHÚA

Hôm ấy, mười một môn đệ đi tới miền Ga-li-lê, đến ngọn núi Đức Giêsu đã truyền cho các ông đến. Khi thấy Người, các ông bái lạy, nhưng có mấy ông lại hoài nghi. Đức Giêsu đến gần, nói với các ông: "Thầy đã được trao toàn quyền trên trời dưới đất. Vậy anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, và Chúa Con và Chúa Thánh Thần, dạy bảo họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho anh em. Và đây, Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế".

Chia sẻ Lời Chúa

ĐIỀU QUAN TRỌNG LÀ LÒNG XÓT THƯƠNG CỦA THIÊN CHÚA

- Người Pha-ri-sêu:
 - Không tham lam, bất chính, ngoại tình
 - Ăn chay mỗi tuần 2 lần
 - Dâng cho Chúa 1/10 thu nhập...
- Người thu thuế:
 - Thú nhận mình tội lỗi (không làm được nhiều điều tốt như người Pha-ri-sêu)....

Chúng ta phải thừa nhận rằng: Người Pha-ri-sêu sống tốt hơn người thu thuế, hay nói rằng người Pha-ri-sêu ít tội hơn người thu thuế.

Thế nhưng vấn đề không phải là ít tội hay nhiều tội. Điều quan trọng là được tha hay không được tha. Ít tội mà chưa được tha thì tội vẫn còn đó. Nhiều tội mà được tha thì trở nên thanh sạch.

Lòng Thương Xót của Chúa thì vô biên. Chúa luôn sẵn sàng tha thứ. Vấn đề còn lại, chúng ta có lãnh nhận đượcƠn Tha Thứ hay chưa?

Điều kiện để lãnh Ơn Tha Thứ là SÁM HỐI. Tội ít tội nhiều cũng đều phải khiêm nhường sám hối trước mặt Thiên Chúa. Ít tội không là lý do để huyênh hoang với người khác trước mặt Chúa, vì ít tội mà không khiêm nhường sám hối thì cũng phải chết đời đời.

Trước mặt Thiên Chúa, chúng ta đều là tội nhân. Lên mặt với người tội lỗi nhiều hơn mình chỉ tổ làm chúng ta mắc thêm tội kiêu ngạo mà thôi. Mà tội kiêu ngạo trước mặt Chúa thì chẳng thể được Ơn Tha Thứ.

Ngày 31/10/2010

CHÚA NHẬT XXXI THƯỜNG NIÊN – NĂM C

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh LUCA (Lc 19,1-10)

LỜI CHÚA Sau khi vào Giê-ri-khô, Đức Giêsu đi ngang qua thành phố ấy. Ở đó có một người tên là Da-kêu ; ông đứng đầu những người thu thuế, và là người giàu có. Ông ta tìm cách để xem cho biết Đức Giêsu là ai, nhưng không được, vì dân chúng thì đông, mà ông ta lại lùn. Ông liền chạy tới phía trước, leo lên một cây sung để xem Đức Giêsu, vì Người sắp đi qua đó. Khi Đức Giêsu tới chỗ ấy, thì Người nhìn lên và nói với ông: "Này ông Da-kêu, xuống mau đi, vì hôm nay tôi phải ở lại nhà ông!" Ông vội vàng tụt xuống, và

mừng rỡ đón rước Người. Thấy vậy, mọi người xầm xì với nhau: "Nhà người tội lỗi mà ông ấy cũng vào trọ!" Ông Da-kêu đứng đó thưa với Chúa rằng: "Thưa Ngài, tôi xin lấy phân nửa tài sản của tôi, mà cho người nghèo; và nếu tôi đã chiếm đoạt của ai cái gì, tôi xin đền gấp bốn." Đức Giêsu mới nói về ông ta rằng: "Hôm nay, ơn cứu độ đã đến cho nhà này, bởi người này cũng là con cháu tổ phụ Áp-ra-ham. Vì Con Người đến để tìm và cứu những gì đã mất."

Chia sẻ Lời Chúa

CỨU NHỮNG GÌ ĐÃ MẤT

Ông Gia-kêu: Đứng đầu những người thu thuế; Là người giàu có; Là kẻ tội lỗi; Tìm mọi cách xem cho biết Đức Giêsu là ai?

Đức Giêsu chủ động xin ở lại nhà ông ta. Ông Gia-kêu sau khi gặp Đức Giê-su:

- Lấy phân nửa tài sản chia cho người nghèo.
- Đền gấp bốn của chiếm đoạt của người khác.

Gặp gỡ Đức Giêsu là mất mát: Nếu ông Gia-kêu không tìm mọi cách để biết Đức Giêsu, thì làm gì có chuyện ông vui mừng đón Chúa vào nhà mình, để bỗng dưng:

- Mất đi phân nửa tài sản.
- Mất gấp bốn lần của cải mà chính ông đã phải dùng nhiều mưu mẹo, cũng như công sức và quyền hành để có được!
- Và còn có thể mất hết bạn bè thu thuế, ấy là chưa nói đến chuyện họ coi ông là kẻ chống lại người thu thuế, vì thế mà sẽ tìm cách hại ông nữa...
- Nhiều chuyện khó khăn và phức tạp sẽ đến...

Gặp gỡ Đức Giêsu là biến đổi, là được cứu sống. Nếu không có biến cố Đức Giêsu đến nhà, không bao giờ có chuyện người thu thuế Gia-kêu lại chia nửa tài sản cho người nghèo và đền gấp bốn của chiếm đoạt. Không bao giờ có chuyện không thể có nơi người đứng đầu những người thu thuế ấy!

Chính bởi chuyện không thể làm được trước đây khi chưa gặp Đức Giê-su, mà lúc này ông là người hoàn toàn khác, được biến đổi lạ thường!

THỰC THI LÒNG THƯƠNG XÓT

Bác ái nơi rẻo Buôn Mê

**Matta Kim Chung
CD LTX GP**

Khi nói đến từ "hụi" chắc hẳn ai cũng nghĩ đến chuyện của thế gian, chuyện của những người tính toán, dùng tiền của nhau để sinh lời cho riêng mình. "**Hụi Nước Trời**" một cụm từ thật ấn tượng. Ở đây cũng dùng tiền, nhưng là để giúp người nghèo và ích lợi cho phần rỗi linh hồn đời sau nơi cuộc sống vĩnh cửu là nước Thiên Chúa.

Tôi được biết và tham gia nhờ một chị cùng tham dự các giờ chầu Thánh Thể. Nhóm Hụi Nước Trời được hình thành đã bảy năm, nhờ sự đóng góp của một số anh chị em có tấm lòng nhân ái từ các giáo xứ trong giáo phận chung tay để có phương tiện giúp cho quỹ đào tạo chủng sinh, nhà hưu dưỡng các linh mục, người nghèo nơi vùng sâu vùng xa, các giáo xứ nghèo...

Chị Loan, phụ trách chính và là trưởng nhóm. Tuổi ngoài thất tuần, dáng nhỏ nhắn với mái tóc bạch kim. Nhìn chị, không ai nghĩ chị có thể đảm đương việc làm đầy trọng trách ấy. Là giáo viên hưu, không phải đại gia giàu của cải, nhưng có tấm lòng yêu thương người nghèo và từ lòng tôn kính Lòng Thương Xót Chúa, chị đã sống và thực thi lời Chúa dạy "*Anh em đừng tích trữ cho mình những kho tàng dưới đất, nơi mối mọt làm hư nát, và kẻ trộm khoét vách lấy đi. Nhưng hãy tích trữ cho mình những kho tàng trên trời, nơi mối mọt không làm hư nát, và kẻ trộm không khoét vách lấy đi. Vì kho tàng của anh ở đâu, thì lòng anh ở đó*" (Mt 6.19-21). Chị đã tạo được mối dây liên kết với anh chị em bằng Đức Ái, chung một tấm lòng để củng cố cho Đức Tin vì **Đức tin không việc làm là đức tin chết**.

Đồng hành trong công việc có chị Cúc, chị Nữ, chị Mỹ. Các chị ở giáo xứ khác nhau nhưng đoàn kết và tích cực nên công

việc rất tốt đẹp trong 6 năm qua. Cứ đến Mùa Chay Thánh hằng năm là khởi đầu công việc của nhóm. Điểm đến lần này thuộc giáo phận Buôn mê thuật. Đoàn chuẩn bị nào mì gói, bánh kẹo, quần áo cũ mới, tập vở, bút viết, xà bông, kem đánh răng và rất nhiều món khác... Sự chuẩn bị thật chu đáo, mọi người rất háo hức bởi chính mình sẽ được trực tiếp trao đến tận tay người anh em khó khăn đang cần được chia sẻ. Đoàn lên đường rộn rã khi chị trưởng nhóm cũng là trưởng đoàn cất lời chào và nói lời tâm tình với đoàn trong tình thương của Lòng Thương Xót Chúa và Mẹ Maria để cầu xin các Đấng cùng đồng hành với đoàn cho chuyến đi bình an, hoàn thành tốt đẹp.

Sau một đêm vượt chặng đường dài hơn hai trăm cây số, sáng hôm sau đoàn đã đến thành phố Buôn mê, dừng chân tại nhà dòng Biển Đức, Khí hậu nơi đây thật mát mẻ dễ chịu, hương thơm của hoa cà phê khiến mọi người quên đi sự mệt nhọc sau khi trải qua một giấc ngủ gật gù trên xe thay cho nệm êm chăn ấm ở nhà. Sau đó đoàn đến giáo xứ Buôn Hằng, tuy đường đi rất khó nhưng rất vui vì mọi người đều chất chứa trong lòng tình thương và muốn được chia sẻ. Trong đoàn có một số bác đã cao niên, đặc biệt có một sư cô ngoài bát tuần cùng đồng hành. Đến giáo xứ Buôn Hằng, cha Chánh xứ *Giuse Nguyễn Hùng Tiến* và một số vị người dân tộc đại diện giáo dân vỗ tay chào mừng, chúng tôi đáp lại bằng bài hát:

Gặp gỡ Đức Kitô biến đổi cuộc đời mình

Gặp gỡ Đức Kitô đón nhận ơn tái sinh

Gặp gỡ Đức Kitô chân thành mình gặp mình

Gặp gỡ Đức Kitô nảy sinh tình đệ huynh.

Tiếng hát xen lẫn tiếng vỗ tay như bắt nhịp yêu thương vào trái tim mọi người, vì tất cả cùng yêu mến Chúa, tay bắt mặt mừng cha con thăm hỏi nhau trong bầu khí ấm áp chan chứa tình người. Cha xứ dẫn đoàn vào chào Chúa, ngôi Thánh đường tọa trên một khu đất rộng, nhưng kiến trúc thì thật quá khiêm tốn, khung nhà thờ dựng bởi các cọc sắt, được vây nhờ những tấm tôn đã cũ đã rỉ sét, cửa sổ là những ô khoảng trống được chừa lại lúc lợp cánh cửa không có khung và khi mở được

chống lên bằng một khúc cây. Tượng chịu nạn, tượng Mẹ Maria, Thánh Giuse chẳng mấy được mới vì lớp sơn bên ngoài đã trầy tróc, thấy thế một số chị trong đoàn chạnh lòng thương và hứa khi về thành phố sẽ cấp tốc gửi lên dâng tặng. Tôi nghĩ chắc hẳn Ba đấng sẽ vui lắm khi nghe con cái quyết định như vậy

Bước qua phòng khách, nơi làm việc và nghỉ ngơi của cha thì mọi người đầy thán phục vì cuộc sống quá đơn giản và khó nghèo của một cha xứ. Với tuổi đời ngoài ba mươi, chưa đầy hai tuổi linh mục, cha đã chấp nhận hoàn cảnh khó nghèo vì sự vâng phục và quản giáo xứ gần năm ngàn giáo dân với hơn ngàn trẻ em hầu hết là người dân tộc thiểu số. Vì là thứ bảy nên cha xứ để đến hôm sau là Chúa nhật, mọi người đến dự thánh lễ mới tổ chức phát quà. Trên đường về nhà Dòng, chúng tôi ghé thăm Đức mẹ Giang Sơn, đường lên thăm mẹ vượt một dốc quanh quả đồi khoảng ba cây số. Đức Mẹ ngự trên đài cao, nét mặt tươi vui, có lẽ Mẹ hài lòng lắm khi con cái Mẹ vượt chặng đường dài viếng thăm Mẹ, xin Mẹ đồng hành với con cái để hoàn thành công việc theo Thánh ý Chúa. Cả đoàn cùng dâng Mẹ bài Xin vâng - Từ giã Mẹ, về nhà Dòng, chúng tôi có bữa cơm thật ngon miệng, sự phục vụ tận tình ấy làm mọi người rất cảm kích, vì Chúa nói: *"Thương mến nhau với tình huynh đệ, hãy coi người khác trọng hơn mình."* (Rm 12.10)

Trở lại giáo xứ Buôn Hăng sáng Chúa Nhật, nhà thờ đã đầy ắp các em thiếu nhi, chúng tôi bước vào, một tràng pháo tay của các em vang lên chào mừng và hô to khẩu hiệu chúc mừng, tôi chợt cảm thấy lòng lâng lâng khi nhìn thấy các em bé xinh xinh, đứa chị kèm theo đứa em, mái tóc hung đỏ bay lòa xòa theo cái gió và nắng của miền Tây nguyên, thể hiện nét riêng của núi rừng, cặp mắt đen tròn xoe đang háo hức chờ đợi để được lãnh quà, phía xa bên ngoài có những bà mẹ đứng dưới gốc cây ăm con nhỏ, nhiều người lớn tuổi cười sung sướng trên khuôn mặt sạm đen. Hình ảnh này khiến tôi liên tưởng đến: *"Cứ để trẻ em đến với Thầy, đừng ngăn cấm chúng, vì nước trời là của những ai giống chúng"*. (Mt 19.14) và *"Nếu không trở nên trẻ nhỏ thì chẳng được vào nước trời"*. (Mt 18.3).

Bầu khí trang nghiêm của Thánh lễ ngày Chúa Nhật cùng với sự trật tự của các em làm tôi thầm cảm phục cha xứ đã rất khéo léo trong việc dạy dỗ các em. Sau Thánh lễ, chúng tôi bắt đầu phát sữa, bánh mì và bánh kẹo cho các em, các em lớn đã đi học thì được thêm tập vở và bút viết. Nét đôn sơ hồn nhiên của các em làm cho chúng tôi thật cảm động.

Sau đó, chúng tôi phát gạo và quà cho các hộ. Một hình ảnh rất dễ thương khi chúng tôi nhìn thấy: Một vòi nước gắn sau góc sân nhà xứ, độ hai mươi em xếp hàng nối đuôi nhau, không chen lấn, giành giật. Các em cứ thứ tự nghiêng mặt đưa miệng dưới vòi nước mà uống, cử chỉ này có lẽ rất bình thường với các em, khiến tôi nghĩ đến cuộc sống ở thành thị, giải khát bằng cô ca, nước ngọt đủ thứ, trong khi có thể ở đây có em chưa được biết hương vị cô ca, nước ngọt ra làm sao?

Ngoài ra, còn có các phần quà tại là những khoản tiền trích ra từ quỹ của **Hụi Nước Trời** được gửi đến cha xứ nhờ lo liệu trao đến tận tay những người anh em khó khăn. Nhìn ánh mắt rưng rưng của họ, miệng mấp máy tiếng dân tộc, cái gật đầu cảm ơn chúng tôi thấy ấm lòng bởi tuy chỉ là chút nhỏ bé góp hương cho đời nhưng gói trọn tình thương của Thiên Chúa gửi đến cho người anh em đang cần giúp đỡ: *Vì ai cho một trong kẻ bé nhỏ này uống dù chỉ là chén nước lã thôi, và kẻ ấy là môn đệ Thầy, người ấy sẽ không mất phần thưởng đâu.* (Mt 10.42)

Tạm biệt Cha xứ và giáo xứ Buôn Hăng, chúng tôi trở về thành phố. Một ngày thật đẹp. Trong lòng mọi người đều vui và cảm nhận mỗi người là cánh hoa, kết hợp thành bông hoa và góp nhiều bông hoa vào lăng hoa ướp đầy hương TÌNH YÊU dâng lên Chúa Giêsu và Mẹ Maria giàu lòng thương xót. Tạ ơn Chúa và Mẹ Maria đã dẫn dắt đoàn chúng con đi đến nơi về đến chốn và hoàn thành công việc tốt đẹp.

Lạy Chúa, những việc chúng con làm đều là do Thánh ý Chúa, và nếu đẹp lòng Chúa, chúng con chỉ ước mong được là khí cụ của Chúa, để chúng con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người, để chúng con lại được nắm tay nhau tiếp tục công việc còn nhiều ở phía trước đang chờ chúng con.

CẢM NGHIỆM HỒNG ÂN

Tại Nhà thờ

Nhận được cuộc điện thoại của người bạn trong Giáo Xứ mời đi dự buổi cầu nguyện Lòng Thương Xót Chúa. Phân vân mãi, cuối cùng 3g chiều cũng đã đến và tôi tới nhà thờ.

Tôi tới trễ, mọi người đã bắt đầu được một lúc. Lời bài hát về Mẹ được cất lên đơn sơ với âm điệu dân ca thật ngọt ngào. *"Bóng mát iii che đầu. Mẹ là như bóng mát iii che đầu. Dưới nắng những ban trưa trong mưa bao đêm sầu, Mẹ vẫn che đầu. Khốn khó dắt con đi, gian nguy đưa con về, Mẹ mãi chờ che..."*. Một cảm giác bình an, thân thương và thật gần gũi. Rồi mọi người quỳ và dang tay đọc: *"Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương xót chúng con và toàn thế giới."*

Đứng cuối nhà thờ nhìn lên, tôi như thấy mấy chục cây thánh giá đang mọc lên giữa ngôi Giáo Đường thân yêu với một Đức Kitô đang bị treo lên. Trên cây thánh giá đang treo từng thân phận của từng con người, ở đó chắc không thiếu đau thương và mất mát. Sự thành tâm và tín thác của mọi người làm tôi xúc động đến nghẹn ngào. Một cảm giác vừa xa lạ vừa thân quen. Gần 60 tuổi, đi lễ đọc kinh biết bao nhiêu lần rồi, nhưng vì được lặp đi lặp lại quá quen thuộc nên không còn cảm giác nữa, cử hành các nghi thức như một cái máy, có khi "cái máy ấy" còn lo ra, để hồn đi dạo chơi ở đâu đó một lúc, rồi một lời xướng to của linh mục hay chú giúp lễ rung chuông mới giật mình mang hồn về trở lại. Và rồi mọi người hát *"Ngợi ca Lòng Thương Xót, Chúa đã ban tặng con. Hỡi trái tim từ nhân, con tín thác nơi Ngài"* thì thật tôi đã không còn làm chủ được cảm xúc của mình nữa, và tôi đã khóc.

Có thể vì là buổi đầu tiên, cảm xúc của cái buổi ban đầu bao giờ cũng là cảm xúc rất thật, tôi đã âm thầm giữ lấy cảm xúc ấy trong lòng và cầu xin Chúa cho tôi được giữ nó tinh khôi mãi thế này, dù lời kinh ấy có được lặp đi lặp lại mãi. Tôi nhớ lại câu Kinh Thánh trong Cựu Ước: *"Ta sẽ bỏ đi trái tim bằng đá khỏi thân mình các ngươi và sẽ ban tặng các ngươi một"*

quả tim bằng thịt (Ed36,26). Bất giác đưa tay sờ lên ngực, đúng là trái tim đang đập rộn ràng với một cảm giác thật khó tả. **Đức tin trong tôi đã được hâm nóng qua hình ảnh tôi vừa thấy.** Không phải cái cảm giác khi xem một vở kịch đầy bi thương, mà là cái cảm giác sống lại, được khơi dậy sau những năm tháng ngủ yên, cảm giác ấy rất thật như của cô bé mười mấy tuổi cách đây hơn 40 năm xem phim Ben Hur: dòng nước mưa hòa với Máu Chúa Giêsu chảy qua mẹ và em gái của Ben Hur bị bệnh phong hủi, khi cơn mưa tạnh hai người đã lành hết các vết thương và họ kêu lên "*chính máu của ông ấy, người vác cây thập giá đã làm lành mọi vết thương của chúng tôi*". Lúc đó tôi đã khóc – giọt nước mắt của một cô bé – khi thấy Chúa chữa lành cho mẹ con nhà Ben Hur trong phim cũng rất tinh khôi.

Còn hôm nay, cũng cái cảm giác tinh khôi như thế của một người lớn tuổi, không phải khóc cho người khác mà là khóc cho chính mình, vì *nhờ Máu và Nước của Con rất yêu dấu của Cha là Đức Giêsu Kitô đã đổ ra...*tôi như được chữa lành những vết thương lâu ngày trong trái tim đã thành sẹo, thành đá vì bao lần lóc của cuộc đời.

Tôi đã đến, đã thấy, đã tìm lại được cảm giác tinh khôi của tuổi thơ, một món quà hình như Chúa tặng cho riêng tôi, một món quà thật diệu kỳ. Tôi đã nhủ lòng mình phải viết lại cảm xúc này, vì rồi đây nó sẽ mất hoặc không còn nguyên vẹn như thưở ban đầu nữa. Nó chỉ là cảm xúc, cảm xúc của riêng tôi và Đấng tôi yêu mến, và cảm xúc ấy rất thật .

Khi đến nhà thờ lúc 3g chiều hôm ấy, tôi đi với tâm trạng được gọi mời "hãy đến mà xem". Tôi đã đến. Tôi còn được gọi mời: "nắm thử mà xem". Tôi đã nắm và tôi thấy "Chúa ngọt ngào xiết bao". Nhà Thơ Xuân Diệu viết:

*"Ai đem phân tích một mùi hương,
Hay bản cầm ca. Tôi chỉ thương".*

Tôi cũng đang mang một tâm tình như ông . Hãy để phân tích, chứng minh cho người khác. Tôi chỉ biết thương và khóc với cảm xúc rất thật của mình "Hỡi Trái Tim Từ Nhân, con Tín Thác nơi Ngài". (*Maria Mỹ Ánh – CD LTX Gx Hòa Bình - Gò vấp*)

Người mẹ thất học và chuỗi Mân Côi

Joseph Vũ- st

Chị nằm liệt đã gần 6 tháng, tất cả mọi sự như một cơn ác mộng. Trước đây chị đã có tất cả: tiền bạc, chức vụ, sắc đẹp, quyền lực... Ngày ấy chị nhìn người mẹ chồng với ánh mắt khinh bỉ, một người đàn bà nhà quê, thất học và còn có vẻ dơ dáy nữa. Mỗi năm chị về quê thăm gia đình chồng một lần vài tiếng đồng hồ vào dịp tết cho có lệ, để hoàn thành bổn phận làm dâu.

Khi mẹ chồng ốm sởi mật ở một bệnh viện trên thành phố, chị đã đi nuôi bà với xấp tiền lẻ trong bóp, để khi bà cần vệ sinh, ăn uống, lau rửa... Với những tờ bạc lẻ, chị giải quyết công việc cách nhanh chóng, gọn gàng và còn sạch sẽ tinh tươm nữa.

Chị không dám mời mẹ về nhà nghỉ, vì sợ ồn ào làm... phiền mẹ, một phòng hạng sang ở khách sạn để mẹ nghỉ ngơi yên tĩnh và tiện tái khám. Tất cả mọi sinh hoạt, nhu cầu khám chữa bệnh chị lo cho mẹ rất chu đáo. Mọi người nhìn chị như luôn chu toàn với bổn phận làm dâu con.

Thế rồi chuyện xảy ra làm thay đổi tất cả.

Trong một tai nạn giao thông, chị bị chấn thương cột sống, mọi người ôm xóc chị lên xe chạy thẳng về bệnh viện trong thành phố để cấp cứu. Kết quả là sau những tháng ngày chữa trị và tiền đổ ra nhiều tới mức có thể phủ kín các bức tường trong căn biệt thự mệnh mông của chị là chị bị liệt hoàn toàn, trừ phần đầu, và các đầu ngón tay của bàn tay trái.

Người mẹ chồng nhà quê, thất học và còn có vẻ dơ bẩn khi nghe tin con dâu bị tai nạn đã bỏ tất cả ruộng vườn, heo gà và cả bàn thờ chồng, tất tả khăn gói lên thành phố để chăm sóc con dâu. Vì trong thâm tâm, bà biết là không ai có thể chăm sóc con dâu tốt hơn bà.

Bà cố gắng dành những gì có thể tốt nhất cho cô, từ thức ăn, nước uống, giường ngủ, quần áo... Không ai nghĩ bà là mẹ chồng, mọi người xung quanh thán khen bà chăm sóc con gái

quá chu đáo. Nhưng đáp lại tấm lòng của bà là những tiếng la hét, đòi hỏi, gất gỏng, than trời trách đất vì những muộn phiền và phần chí của chị. Không hề bắt lực, bà vẫn âm thầm, kiên nhẫn, lặng lẽ chăm sóc cô con dâu của mình.

Nhưng rồi những tiếng la hét, gất gỏng cũng dần dịu đi khi chị nhận thấy đáp lại tiếng la hét, gất gỏng của chị là sự lặng lẽ và kiên nhẫn của bà mẹ chồng với chuỗi hạt mân côi trên tay nơi góc phòng. Không nén nổi sự tò mò, chị đã thắc mắc hỏi và được bà giải thích bằng cách cho chị tập lần chuỗi, với 5 đầu ngón tay của bàn tay trái đủ nhúc nhích để chị lần từng chuỗi hạt đã được mẹ đặt sẵn vào tay. Các màu nhiệm Mân Côi được bà viết lên 3 tấm lịch, mỗi tấm kẻ 5 ô, với những chữ viết vụng về, to như con gà mái, mỗi ngày bà lật một trang, sau 3 ngày bà lại quay trở lại trang thứ nhất. Cũng nhờ những con chữ vụng về, to đùng ấy mà chị có thể đọc dễ dàng khi nằm bất động trên giường bệnh. Chồng chị có ý định đánh vi tính và ép nhựa để chị đọc cho dễ, nhưng chị nằng nặc từ chối. Chẳng hiểu chị đã yêu những con chữ vụng về, nguệch ngoạc và to đùng của người mẹ nhà quê, thất học nhưng đầy lòng nhân ái, bao dung từ lúc nào.

Lúc đầu chị thấy những câu chữ "*ta hãy xin cho được lòng khiêm nhường*", "*ta hãy xin cho được ăn năn tội nên*", "*ta hãy xin cho được chết lành trong tay Đức Mẹ*"... như những lời an ủi, động viên và là liều thuốc vô giá cho chị. Chị cũng cảm thấy hình như mẹ đã cố tình viết chỉ cho riêng mình chị đọc. Dần dà, chị được mẹ giải thích một cách đơn sơ, mộc mạc phần đầu của từng màu nhiệm: "*Thiên thần truyền tin cho Đức Bà chịu tha*", "*Đức Bà đi viếng bà thánh Isave*", "*Đức Bà sinh Đức Giêsu nơi hang đá*", "*Đức Bà dâng Đức Giêsu trong đền thánh*", "*Đức Bà tìm được Đức Chúa Giêsu trong đền thánh*"... Ôi thật tuyệt vời, chỉ từ 15 màu nhiệm Mân Côi, mẹ, người đàn bà thất học có vẻ dơ bẩn đã đưa chị, một tân tông theo Chúa đi dọc suốt cuộc đời của Chúa Cứu Thế.

Tâm hồn chị chợt bừng sáng, trong phút giây chị cảm thấy hạnh phúc vì tai nạn đã đưa chị trở về với Chúa, cho chị hiểu được thế nào là tình thương bao la vô bờ bến của mẹ, chị cảm ơn người mẹ nhà quê và thất học, dù mẹ cứ áy náy trong lòng: chưa thuộc 5 màu nhiệm sự Sáng để viết thêm cho chị đọc.

Tìm hiểu Thông điệp DIVES IN MISERICORDIA

Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót

(Tiếp theo)

Lm FX. Bảo lộc

Bài 4 : LÒNG THƯƠNG XÓT TRONG CỰ ƯỚC

Israel có một kinh nghiệm lâu dài và đặc biệt về Lòng Thương Xót của Thiên Chúa. Kinh nghiệm của dân giao ước này mang hai chiều kích: cộng đồng và cá nhân.

I. Tính xã hội và cộng đồng

Nghiên ngẫm những đoạn Kinh thánh tiêu biểu của các thời kỳ trong lịch sử Israen giúp ta cảm nếm được Lòng Thương Xót của Chúa đối với dân, đồng thời cũng đồng cảm với niềm tin thác của dân đối với một Thiên Chúa đầy từ nhân và xót thương.

① Thời các thủ lãnh (còn gọi là thẩm phán)

« Con cái Israen đã làm điều dữ trái mắt ĐỨC CHÚA. Họ đã lìa bỏ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của họ, và làm tội các thần Baan và nữ thần Asêra. ĐỨC CHÚA nổi cơn thịnh nộ với Israel và đã trao họ vào tay Cusan Rítathagim, vua Aram Naharagim; con cái Ítraen đã làm tội Cusan Rítathagim tám năm. Con cái Ítraen kêu lên ĐỨC CHÚA và ĐỨC CHÚA cho xuất hiện một vị cứu tinh là ông Ótniên, con ông Cơnát, em ông Calêp, để cứu con cái Ítraen ; ông Ótniên đã giải thoát họ » (TI 3, 7-9).

② Thời các vua

«*Vua Salômôn đứng trước bàn thờ của ĐỨC CHÚA, trước toàn thể cộng đồng Israen, giơ hai tay lên trời và thưa: "LẠY ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa Israen, chốn trời cao cũng như nơi đất thấp, chẳng có thần nào giống như Ngài. **Ngài vẫn giữ giao ước và tình thương đối với các tội tớ Ngài, khi họ hết lòng bước đi trước nhan Ngài.** Ngài đã giữ lời Ngài đã phán tội tớ Ngài là Đa-vít thân phụ con, vì điều chính miệng Ngài phán, thì tay Ngài đã thực hiện, như thấy hôm nay*» (1V 8, 22-24).

③ Thời các tiên tri

- "Thần minh nào sánh được như Ngài, Đấng chịu đựng lỗi lầm, Đấng bỏ qua tội ác cho phần còn sót lại của cơ nghiệp Ngài? Người không giữ mãi cơn giận, nhưng **chuộng lòng nhân nghĩa**, Người sẽ **lại thương xót** chúng ta, tội lỗi chúng ta, Người chà đạp dưới chân. Mọi lỗi lầm chúng ta, Người ném xuống đáy biển. Ngài sẽ bày tỏ lòng thành tín cho Gia-cóp, và tình thương cho Áp-ra-ham, như đã thề với tổ phụ chúng con từ thuở trước" (Mk 7,18-20).

- "ĐỨC CHÚA phán: "Hãy đến đây, ta cùng nhau tranh luận! **Tội các người, đâu có đỏ như son, cũng ra trắng như tuyết; có thắm tựa vải điều, cũng hoá trắng như bông**" (Is 1, 18).

- "Chính Ta, chính Ta đây là **Đấng an ủi** các người, làm sao người lại sợ những người mang thân phận phải chết, sợ con cái Adam mỏng manh như cỏ nội hoa đồng? Chẳng lẽ người lại quên ĐỨC CHÚA, Đấng đã dựng nên người, Đấng căng bầu trời và đắp nền trái đất, để suốt ngày người không ngừng run sợ trước những kẻ áp bức đang hăm hăm giận dữ, mưu tính huỷ diệt người?" (Is 51,12-13).

- « *Lạy Đức Chúa là Thiên Chúa chúng con, **Ngài đã lấy hết lượng khoan dung và lòng từ bi cao cả của Ngài mà xử với chúng con*** » (Br 2, 27)

- "Vây giờ đây, *lạy Thiên Chúa chúng con* thờ, Thiên Chúa cao cả, uy hùng và đáng sợ, **Đấng giữ giao ước và tỏ lòng nhân nghĩa**, xin Ngài đừng coi nhẹ mọi nỗi gian truân giáng

xuống trên chúng con, trên vua chúa, quan quyền, trên tư tế, ngôn sứ cùng bao tổ phụ và toàn thể dân Ngài, từ thời các vua chúa Át-sua cho đến ngày nay nữa. Chúa thật là công bình trong mọi việc xảy đến cho chúng con, vì Ngài đã xử sự theo lẽ thật, còn chúng con, chúng con lại đã làm điều dữ. Tình cảnh của chúng con thật là quẫn bách !" (Nkm 9,32-33.37).

- *"Ta sẽ lập với người một hôn ước vĩnh cửu, **Ta sẽ lập hôn ước với người trong công minh và chính trực, trong ân tình và xót thương**; Ta sẽ lập hôn ước với người trong tín thành, và người sẽ được biết ĐỨC CHÚA"* (Hs 2, 21-22).

- *"Phải, ĐỨC CHÚA đã gọi người về, như người đàn bà bị ruồng bỏ, tâm thần sầu muộn. "Người vợ cưới lúc thanh xuân, ai mà rầy cho đành?", Thiên Chúa người phán như vậy. Trong một thời gian ngắn, Ta đã ruồng bỏ người, nhưng vì lòng thương xót vô bờ, Ta sẽ đón người về tái hợp. Lúc lửa giận bùng bùng, Ta đã một thời ngoảnh mặt chẳng nhìn người, nhưng vì tình nghĩa ngàn đời, Ta lại chạnh lòng thương xót, ĐỨC CHÚA, Đấng cứu chuộc người, phán như vậy"* (Is 54, 6-8).

II. Chiều kích cá nhân và nội tâm

"Trong bối cảnh "xã hội" rộng lớn đó, Lòng Thương Xót xuất hiện trong tương quan với kinh nghiệm nội tâm của từng người trong số những người sống trong tình trạng tội lỗi, lâm cảnh đau khổ hay bất hạnh. Sự dữ thể lý cũng như sự dữ tinh thần tức tội lỗi là nguyên do khiến con cái Israel đến với Thiên Chúa và khẩn cầu Lòng Thương xót của Ngài" (số 4).

Ba nhân vật tiêu biểu đầy xác tín vào Lòng Thương Xót Chúa, được thông điệp nêu danh ở đây là: vua Đavít, tội nhân hoán cải; Gióp, người nhân đức gặp bất hạnh nhưng vững tin vào Chúa và hoàng hậu Esther, người hy sinh nhưng lựa để tha thiết cầu nguyện cho dân.

Tin tưởng vào lòng Chúa xót thương, Đavít đã trở về với Thiên Chúa khi ý thức đầy đủ sự trầm trọng tội lỗi của mình (2 Sm 11; 12; 24, 10).

Sau những nổi loạn do bất hạnh dồn dập ập đến trên cá nhân và gia đình mình, Gióp đã trở về với Thiên Chúa (xem sách Gióp, đặc biệt chương 27).

Esther cũng đến với Ngài khi ý thức về mối đe dọa diệt vong bao phủ dân mình (xem Et 4, 17tt).

TOÁT YẾU LỊCH SỬ ISRAEN (thời Cựu ước)

A. Thời các tổ phụ (xem St 12-50)

- Trong khoảng 1720 - 1560 tcn, giai đoạn Ai Cập được cai trị bởi người Hysos, các tổ phụ người Israen sang khu vực này sinh sống (xem Xh 12,40-41)

B. Thời Môsê Và Giôsua

- Cuộc Xuất hành ra khỏi Ai Cập (khoảng 1250 và 1230 tcn)
- Giôsua tiến vào Palestina (khoảng giữa 1220 và 1200)

C. Thời các thủ lĩnh (khoảng 1200 - 1030 tcn)

- Debora và Barak chiến thắng người Canaan: 1125 tcn.
- Chiến thắng người Philistin: 1050 tcn
- Samuel (Thủ lĩnh và ngôn sứ) bắt đầu hoạt động: 1040 tcn.

Thủ Lãnh lớn	Chi tộc
Othiel	Juda
Éhud	Benjamin
Baraq (Debora)	Nephtali
Gédéon	Manassé
Jephté	Gad
Samson	Dan

D. Thời các Vua

- Vua Saul (1030 - 1010 tcn)
- Vua Đavít (1010 - 970 tcn). Chiếm Giêrusalem khoảng 1000.
- Vua Giuđa, sau đó cai trị cả Ítraen.

- Salomon (972-933 tcn). Người có công xây đền thờ Giêrusalem.

E. Nam-Bắc phân ly: thời hai vương quốc Giuđa và Israen (931-721)

- Ly khai về chính trị (xem 1V 12,20-25; 2 Sb 11,1-4; 1V 12,20).
- Ly khai tôn giáo (xem 1 V 12,26-33)
- 722/**721** Sargon II (722-705), vua Assyrie chiếm Samarie, bắt dân chúng đi lưu đày. Chấm dứt vương quốc Ítraen miền bắc.
- Nabuchodonosor (604-562), vua Babylon bao vây Giêrusalem.
 - Lưu đày lần 1:
 - 597 vua Joiakin bị lưu đày.
 - 589 tcn Sédécias (597-587), con vua Josias nổi lên chống Babylon.
 - 588 tcn Giêrusalem bị bao vây.
 - **587** tcn Giêrusalem bị chiếm; Đền thờ Giêrusalem bị tàn phá.
 - Lưu đày lần 2:
 - 582/581: lưu đày lần 3 Palestina Bị Ba Tư Thống Trị (538-333)
 - 538 chiếu chỉ của Cyrus, vua Ba tư, (551-529) chiếm Babylon vào năm 539, cho phép người Do Thái từ Babylon trở về, dưới sự dẫn dắt của Sheshbacar. Thiết lập bàn thờ tế tự.
 - 520/515 xây dựng Đền thờ Giêrusalem lần 2.
 - 458 Esdras hoạt động tại Giêrusalem.
 - 455 Néhémie hoạt động lần đầu tại Giêrusalem.

F. Palestina Bị Hy Lạp Thống Trị (333-63)

- 332 Palestina bị quân Alexandre đại đế (356-323) đánh chiếm.
- 320-200 Palestina thuộc về nhà Lagides (Ptolémé).
- 200-142 Palestina thuộc về nhà Séleucides

G. Đấu tranh dành độc lập (167-142)

- 167 sắc chỉ của Antiôkô IV Epiphane (175-164) cấm đạo Do Thái: thay thế việc thờ Giavê bằng việc thờ Zeus trong đền thờ Giêrusalem.

- Khởi đầu cuộc nổi dậy của nhà Mattathias Hasmonée.
- 166 Giuđa Maccabê (166-160) tiếp tục cuộc nổi dậy của cha.
- 164 chiếm lại và thanh tẩy đền Thờ Giêrusalem (Lễ Cung Hiến).
- Jonathan (160-143)
- Simon (143-134)
- 142-63 Palestina được độc lập.
- 63 tcn - 135 scn Palestina bị La Mã Thống Trị.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

1. Kinh thánh không cắt nghĩa rõ Lòng Thương Xót, làm sao chúng ta hiểu được ?

Tuy các tác giả của bộ sách Cựu Ước không dành riêng một đoạn nào để giải nghĩa về Lòng Thương Xót của Chúa, nhưng độc giả có thể dễ dàng nhận ra Lòng Thương Xót ấy qua nội dung các cuộc đối thoại giữa dân Israel với Chúa, khi cầu nguyện cũng như qua cách ứng xử của Thiên Chúa đối với họ. Hơn nữa, các kinh nghiệm sống tập thể và cá nhân của dân Israel cũng giúp nhận ra và hiểu biết tình thương xót Chúa dành cho dân tộc và các nhân vật được Chúa chọn.

*"Bằng hành động cũng như bằng lời nói, Đức Chúa đã mạc khải Lòng Thương Xót ngay từ khi Ngài chọn dân Israel; và trải qua suốt lịch sử của họ, trong những nỗi bất hạnh cũng như trong nhận thức tội lỗi của họ, dân ấy đã không ngừng cậy trông nơi Thiên Chúa đầy lòng thương xót. **Tất cả mọi sắc thái của tình thương đều được biểu lộ trong Lòng Thương Xót của Chúa đối với dân Ngài:** Ngài là Cha họ, bởi vì Israel là con đầu lòng của Ngài; Ngài cũng là vị hôn phu của dân được ngôn sứ loan báo cho một tên mới: ruhama "được yêu thương", vì sẽ được hưởng lòng thương xót" (số 4) .*

2. Thông điệp Thiên Chúa giàu Lòng Thương Xót có đoạn viết: "theo một nghĩa nào đó, Lòng Thương Xót đứng ở thế đối lập với sự công bình của Thiên Chúa", điều này có nghĩa là gì ?

Chính thông điệp *Dives in misericordia* giải đáp cho chúng ta: "*Cựu Ước từng dạy cho chúng ta rằng, nếu sự công bình là một nhân đức đích thực và nếu nó có nghĩa là một hoàn hảo siêu việt nơi Thiên Chúa, thì tình thương vẫn "cao cả" hơn sự công bình: cao cả hơn theo nghĩa là đầu tiên và căn bản. **Tình thương** nói được là **điều kiện của sự công bình** và rất cuộc, **sự công bình phải phục vụ đức ái**. Vị trí hàng đầu và trổi vượt của đức ái trên sự công bình (một đặc điểm của toàn thể mạc khải) được biểu lộ ngay trong lòng thương xót. Đó là điều rõ rệt đối với các tác giả thánh vịnh và các ngôn sứ đến nỗi từ công bình lại có nghĩa là ơn cứu độ do Chúa và Lòng Thương Xót của Ngài thực hiện. **Lòng Thương Xót khác biệt nhưng không đối lập với sự công bình** nếu chúng ta chấp nhận, (như chính Cựu Ước chấp nhận) rằng Thiên Chúa có mặt trong lịch sử con người và với tư cách là Đấng Tạo hóa, đã tự ràng buộc với thụ tạo của Ngài bằng một tình thương đặc biệt."* (số 4).

Ví dụ như khi cha mẹ thỏa thuận với con mình rằng: nếu kết quả học tập của tháng này lọt vào top ten, thì sẽ được đi picnic. Nhưng không may, đứa con không đạt được kết quả ấy, "hợp đồng" đã thỏa thuận không đạt yêu cầu. Như thế, theo lý thì chuyến đi picnic phải bị hủy bỏ, nhưng do Lòng Thương Xót, cha mẹ vẫn cho con đi picnic. Lòng Thương Xót đã nối kết lại với "hợp đồng" đã bị phá vỡ. Cũng vậy, dụ ngôn "những người thợ làm vườn nho" trong Tin Mừng (Mt 20,1-16) cho chúng ta thấy Lòng Thương Xót của Chúa không đối lập với sự công bình (vì những người đến làm trước đã đồng ý với thù lao một quan tiền/ngày), nhưng còn đi xa hơn và cao cả hơn sự công bình.

3. ĐGH Gioan-Phaolô II nói rằng Ngài được giao sứ mạng loan truyền Lòng Thương Xót Chúa cho thế giới, khi Ngài bắt đầu nhận trách nhiệm Giáo hoàng ?

Từ khi còn là một đại chủng sinh, giữa thế chiến II, Karol Wojtyła đã có dịp gặp gỡ thánh nữ Faustina, người được mạc khải cách đặc biệt về Lòng Thương Xót Chúa. Chính bản thân Đức Giáo Hoàng cũng đã từng cảm nghiệm được Lòng Thương

Xót Chúa nâng đỡ trong nhiều hoàn cảnh khác nhau của đời sống. Trong sứ vụ kế vị thánh Phêrô, Đức Gioan Phaolô II có cơ hội và môi trường thuận lợi để phổ biến Lòng Thương Xót Chúa. Vì thế, Ngài đã thiết lập cho toàn thể Giáo hội Công giáo:

- Ngày thế giới cầu nguyện cho các bệnh nhân. (11/2 hàng năm)
- Lễ kính Lòng Thương Xót Chúa vào Chúa nhật II mùa PS.

4. Khi đi công tác phổ biến Lòng Thương Xót Chúa đến các giáo xứ, các cha thường nói: "*Bây giờ tôi mới nghe anh nói đến Lòng Thương Xót Chúa, vậy trước kia Chúa không thương xót sao ?*" Con phải trả lời như thế nào ?

- Câu hỏi này nằm ngoài phạm vi bài học và bốn phận của tôi, nên chỉ xin có một góp ý nhỏ. Vì nhu cầu bộc phát mãnh liệt từ giáo dân, nên việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa vốn là một phong trào đạo đức, đã được giáo quyền tổ chức và thiết lập thành một đoàn thể, gọi là Cộng đoàn Lòng Thương Xót Chúa.

Thực ra, các linh mục quản xứ là phụ tá của Giám mục, người chủ chăn thực sự của "đoàn chiên" trong Giáo phận. Tuy nhiên, việc thiết lập Cộng đoàn Lòng Thương Xót Chúa tại giáo xứ tùy thuộc quyết định của linh mục quản xứ. Chúng ta cần hiểu rằng các Ngài thường dựa trên kinh nghiệm và lý do mục vụ để quyết định xem có nên thành lập thêm một đoàn thể trong giáo xứ hay không.

Sống theo linh đạo Lòng Thương Xót Chúa và mong muốn quảng bá Lòng Thương Xót này, chúng ta được mời gọi kiên nhẫn, bao dung cho dù ý thức rằng nguyện vọng của mình là chính đáng. Chúng ta nên thông cảm và cầu nguyện nhiều cho ngày càng có thêm nhiều người cảm nhận được Lòng Thương Xót Chúa, vì ai cảm nghiệm sâu xa về Lòng Thương Xót Chúa thì sẽ nhiệt tình cổ vũ Lòng Thương Xót !

Lòng Thương Xót Chúa trải qua đời nọ đến đời kia, hằng bao bọc những người kính sợ Chúa. (Lc 1, 50)

TIN TỨC SINH HOẠT

❖ Ra mắt BCH Cộng Đoàn LTX Họ đạo Long Thắng Giáo phận Vĩnh Long

Được sự cho phép của Đức Cha **Toma Nguyễn Văn Tân**, Giám mục Vĩnh Long, và sự giúp đỡ của BCH Cộng Đoàn Lòng Thương Xót TGP TP.HCM, ngày 13/9/2010, Ban phát triển của Cộng Đoàn LTXC Giáo Phận đã đến Họ đạo Long Thắng, Hạt Sa Đéc, Tỉnh Đồng Tháp, thuộc Giáo Phận Vĩnh Long để tham dự Thánh lễ ra mắt và nghi thức tuyên hứa của Ban Chấp Hành Cộng Đoàn Lòng Thương Xót Chúa Họ Đạo Long Thắng.

BCH Cộng Đoàn LTX Họ đạo Long Thắng gồm có:

- Trưởng Ban: Ông **Giuse Trần văn Mông**
- Phó Ban: Bà **Maria Võ thị kim Phượng**
- Thử ký: Bà **Anna Đỗ thị Thủy**
- UV Phụng tự: Bà **Anna Cao thị Thanh Hương**
- UV Bác ái Xã hội kiêm Thủ quỹ: Bà **Nguyễn thị Thủy**

Đây là Cộng Đoàn Lòng Thương Xót Chúa đầu tiên được mở tại các Giáo phận miền Tây. Xin chúc mừng BCH Cộng Đoàn Lòng Thương Xót Họ Đạo Long Thắng và ước mong đây sẽ là mô hình mẫu để các giáo phận khác đi theo nhằm tôn vinh Lòng Thương Xót Chúa.

❖ Thánh lễ ra mắt BCH CĐ LTX Giáo họ Martino

Được sự chấp thuận của cha Chánh xứ và Cha Linh Hướng **Giuse Lê Hoàng**, lúc 16g30 ngày 13/9/2010, giáo họ Martino trực thuộc giáo xứ Tân Phú đã dâng Thánh lễ Tạ ơn và ra mắt BCH Cộng Đoàn LTX.

BCH CĐ LTX Chúa giáo họ Martino gồm 4 thành viên:

- Trưởng : Bà **Maria Phạm thị Tâm**
- Phó : Bà **Maria Phạm thị Nhân**
- Thư Ký : Bà **Teresa Nguyễn thị Thu**
- Thủ Quỹ: Bà **Maria Đoàn thị Hồng**

Xin chúc mừng và cầu chúc cho CĐ LTX Giáo họ Martino phát triển ngày càng vững mạnh để phổ biến và đem tình yêu Lòng Thương Xót chúa đến cho mọi người.

VƯỜN THƯƠNG XÓT

Đọc kinh Mân côi để thấu tình yêu Người

Cảm xúc theo Tập Sách "Câu nguyện" của ĐHY.GB

Dù trong lúc khổ đau,
Hay hạnh phúc thắm màu
Hãy chuyên cần lần chuỗi
Hạt Mân Côi nguyện cầu.

Cầu nguyện bằng chiêm ngắm
Khi đọc Kinh Mân Côi
Mới hiểu được cốt lõi
Tình nơi Thánh Tâm Người.

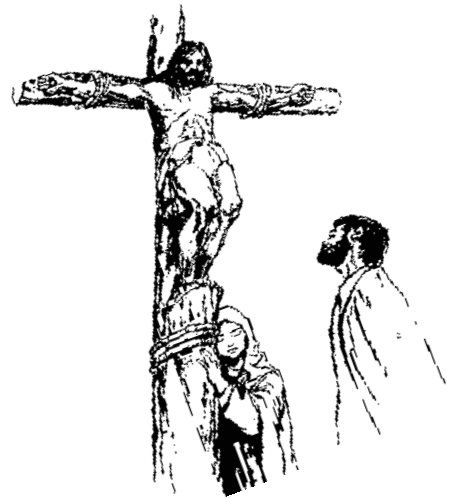
Trong tình yêu Giáng Thế
Huyền diệu Năm Sự Vui
Là tấm gương khiêm lụy
Đẹp ý Cha trên trời.

Rồi tình đi vào đời
Gieo Tin Mừng muôn nơi
Tuyệt vời Năm Sự Sáng
Bước chân Người ngược xuôi.

Tích dữ Năm Sự Thương
Nhận oan khiên đạ trường
Làm tình yêu hiến tế
Còn tình nào đẹp hơn?

Chiêm ngắm Năm Sự Mừng
Niềm tin dâng không ngừng
Để tình thành bất tử
Cùng đích của đời trông.

Kinh Mân Côi truyền thống
Đã trở thành mạch sống
Trong lòng người hôm nay
Không thể thiếu mỗi ngày.

Đinh Văn Hùng

DIỄN ĐÀN

Thánh Giá và Thập Giá

(Tiếp theo kỳ trước)

Lm. Tâm Giao

II. Biến đổi thập giá thành Thánh giá

Có bốn chìa khoá giúp chúng ta thánh hóa đau khổ. Nói cách khác, để biến đổi thập giá thành Thánh giá, chúng ta có thể áp dụng bốn bí quyết sau đây:

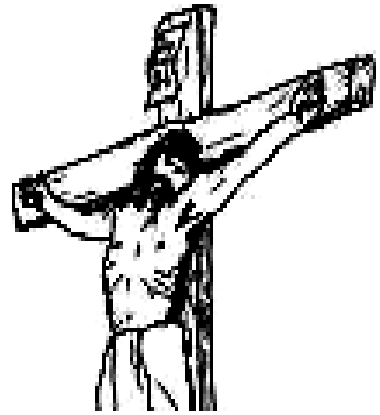
1. Vác thập giá theo Thầy Giêsu

Trong truyền thống khôn ngoan của đông phương, đệ tử là người tầm sư học đạo, môn sinh là người tìm đến học với sư phụ. Trong Kitô giáo, chính sư phụ tìm kiếm và chọn đệ tử. Kitô hữu là người môn đệ của Thầy Giêsu. Chúa Giêsu đã từng khẳng định: « *Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em* ». Môn đệ là người bước theo Chúa Giêsu, với thập giá hằng ngày của mình (Lc 9, 23), với tất cả con người thật của mình.

Chỉ khi thập giá được mang với đức tin và tình yêu, thập giá mới trở nên con đường của phục sinh và của cuộc sống mới cho nhân loại (x. *Tông huấn Giáo hội tại Á châu*, số 28). Thập giá, đau khổ, tự nó không có giá trị hay đe dọa hạnh phúc của cá nhân cũng như tập thể. Vì thế, theo tự nhiên, chẳng ai muốn chuốc khổ hay mang hoạ vào thân. Chính nhờ niềm tin vào Chúa Giêsu và tình yêu đối với Người mới làm cho thập giá trở nên Thánh giá, nghĩa là làm cho những vất vả, đau khổ trong cuộc đời mình trở nên có giá trị cùng góp phần mang lại hạnh phúc cho bản thân và tha nhân.

2. Để cho Chúa Giêsu chia sẻ thập giá đời mình

Thập giá là biểu tượng của Kitô giáo nói chung. Nếu để ý, chúng ta sẽ nhận ra nơi sự khác nhau giữa các nhà thờ Công giáo và Tin Lành, đó là trên thập giá trong các thánh đường Công giáo thường có tượng Chúa Giêsu trong trạng thái tử nạn hay phục sinh. Dấu thánh giá gắn liền với đời sống Kitô hữu: từ thưở sơ sinh đến lúc nhắm mắt xuôi tay từ trần. Nhưng có thể vì quá quen thuộc, cử chỉ làm dấu thánh giá của chúng ta đã trở nên máy móc, chiếu lệ.

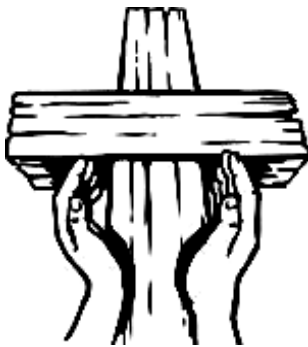

Làm sao mỗi lần ghi dấu thánh giá, chúng ta bày tỏ ý muốn để cho Đức Kitô chia sẻ thập giá, gánh nặng, khổ đau của mình. Làm thế nào để mỗi khi làm dấu thánh giá, chúng ta ý thức rằng hôm nay, lúc này tôi để cho Chúa Giêsu ký tên Người trên thân xác và tâm hồn mình. Tôi thuộc về Giêsu, chính Giêsu sống trong tôi (x. Gal 2, 20). Nếu như chữ ký của chúng ta là dấu chỉ quyền sở hữu của mình trên ngân phiếu, trách nhiệm cá nhân trên những văn bản hành chánh, hợp đồng làm việc, thì chúng ta cũng hãy để cho chữ ký của Đức Kitô trên đời mình thực sự có giá trị. Dù là Thiên Chúa, nhưng vì yêu thương, Người đã ban tặng tự do cho mỗi người chúng ta, Người sẽ tôn trọng quà tặng cao quý này và sẽ không ép buộc bằng quyền lực. Tình yêu và bạo lực không thể chung sống dưới một mái nhà! Chính vì vậy, chỉ khi nào có sự chấp nhận tự do của chúng ta, Thiên Chúa mới can thiệp vào cuộc sống của chúng ta.

Anh chị em hãy mở cửa tâm hồn mình cho Chúa Giêsu! Hãy làm cho chữ ký của Đức Kitô in sâu vào tâm khảm mình và với tất cả tự do, nghĩa là chấp nhận để cho Đức Kitô hành động qua cuộc sống của mình. Nói cách khác, mọi quyết định và hành động của tôi đều được thực hiện « *nhờ Đức Kitô, cùng với Đức Kitô và trong Đức Kitô* ». Như thế, tôi không đau khổ một mình, nhưng Đức Kitô cũng đau khổ với tôi và trong tôi. Tôi và Đức Kitô cùng đau khổ. Thiên Chúa cùng đau khổ với tôi.

Thật vậy, nếu trong tư cách là cha mẹ, chúng ta không bao giờ muốn con cái phải đau khổ, thì hơn ai hết, Thiên Chúa là Cha Mẹ của tất cả chúng ta luôn mong muốn cho chúng ta hạnh phúc. Và nếu vì bất cứ lý do gì, kể cả tội lỗi, mà con cái phải đau khổ thì hiếm khi nào mà cha mẹ lại bằng lòng đứng dưng trước nỗi đau của con mình. Thiên Chúa không bao giờ làm ngơ trước khổ đau của chúng ta, trái lại, Ngài cùng đau khổ với chúng ta trong Đức Giêsu Kitô.

3. Hy vọng trong mọi nghịch cảnh

Hy vọng là phương thế phục hồi lòng tin yêu và sự bình an. Chuyện 4 ngọn nến: hòa bình, đức tin, tình yêu và hy vọng. Dù cho ánh sáng của niềm tin không còn, nhiệt tình của lửa mến đã tắt và tâm tư đã đánh mất bình an, nếu còn nuôi dưỡng hy vọng, chúng ta vẫn còn có thể khơi dậy lòng tin, thắp sáng lại lòng mến và dần dà cảm nhận được an bình nội tâm. Xin anh chị em đừng bao giờ thất vọng! Con người có thể làm cho chúng ta nản lòng, thất vọng nhưng ai cậy trông vào Thiên Chúa, sẽ không bao giờ phải thất vọng. Thiên Chúa chính là Hy Vọng chung cuộc của người Kitô hữu chúng ta. Chúng ta có thể mất mát tất cả, nhưng nếu chúng ta còn Thiên Chúa, còn đặt hy vọng nơi Ngài, chúng ta sẽ tìm lại được tất cả trong Thiên Chúa.

Trong một dịp thăm trại phong Bến Sắn, tôi được tiếp xúc với một người vợ bị chồng bỏ rơi khi biết chị mắc bệnh phong. Không những không kêu ca trước hoàn cảnh bị ruồng bỏ này, chị lại còn chứng tỏ một lòng tin vững mạnh mà tôi ít gặp thấy nơi những người mạnh khỏe. Còn giữ liên lạc với con, bà thường khuyên con theo Chúa, nhưng con bà cứ nhất định từ chối. Thay vì thất vọng trước sự cứng lòng của con, chị khẳng định với con: « *dù con cứ tiếp tục ngoan cố, nhưng mẹ tin rằng con không thể thẳng được lời cầu nguyện của mẹ đâu!* ». Được gặp gỡ và lắng nghe tâm sự của người phụ nữ đầy nghị lực và niềm tin này, ngày hôm ấy, thay vì muốn đến nâng đỡ đức tin của các bệnh nhân, chính tôi đã được củng cố niềm tin cậy.

Một chứng từ khác diễn ra vào tam nhật Tĩnh Tâm năm 2002, tại Giáo Xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Sài Gòn. Một người mẹ đau khổ vì có 2 con sa ngã, đã gửi cho linh mục chủ sự một lá thư đầm nước mắt, qua đó chúng ta cảm nhận được một lòng cậy trông vững mạnh giữa bao đau khổ do con cái gây nên. Khi bà rủ người con gái đi Tĩnh Tâm, cô này đã từ chối ngay. Người mẹ buồn lắm và đã cầu nguyện rằng: "*Lạy Chúa, con rủ nó không đi, nhưng Chúa rủ nó, nó sẽ đi. Vậy xin Chúa hãy rủ nó đi Tĩnh Tâm trong quyền năng của Chúa!*" Thế rồi sát giờ Tĩnh tâm, người mẹ đến rủ con và cô ta đã đồng ý. Hơn nữa, người con gái này lại là một trong những người đầu tiên bước lên để đóng đinh vào thập giá, theo đề nghị của linh mục, để bày tỏ ý thức tội lỗi của mình cũng như biểu lộ lòng sám hối (x. *Gospelnet* 92, tr. 5)

4. Chia sẻ thập giá của anh chị em đau khổ

"Anh em hãy mang gánh nặng cho nhau, như vậy là anh em chu toàn luật Đức Kitô" (Gal 6, 2)

Khi được phỏng vấn, Nguyễn Chánh Tín đã nói về vợ như sau: "*Vợ là người phụ nữ số một trên thế gian, biết nhân đôi hạnh phúc, niềm vui, trừ bớt những lo âu trong lòng ta, cộng nhiều lần những con số biết nói và chia đôi gánh nặng đường đời "* (Báo Phụ nữ TP.HCM). Hạnh phúc cho những người chồng nào có cùng một định nghĩa về vợ mình như nghệ sĩ này.

Xem ra phụ nữ là giới dễ gần gũi và chia sẻ thập giá của tha nhân. Thật vậy, dưới thập giá của Chúa Giêsu, trong số những người theo Chúa, ngoài thánh Gioan ra, chỉ thấy 4 khuôn mặt phụ nữ : Mẹ của Đức Giêsu và dì của Người, Maria vợ Clôpa và Maria Mađalêna (Ga 19, 25).

Trong thời gian tại Lourdes, tôi cũng nhận thấy giữa những thiện nguyện viên, những người phục vụ các bệnh nhân, đa số là phụ nữ. Phải chăng vì người nữ dễ động lòng thương xót và nhạy cảm trước đau khổ của tha nhân? Và có lẽ chính sự nhạy cảm này

làm cho người nữ dễ bị tổn thương và đau khổ nhiều hơn. Nói như thế không có nghĩa là nam giới không biết xót thương hay xoa dịu nỗi đau của anh chị em, có điều cách thể hiện của người nam có thể khác. Tại bệnh viện Ung Bướu ở quận Bình Thạnh (Gia Định), có một thanh niên sau khi mẹ mất vì bệnh ung thư, anh ta vẫn thường xuyên trở lại bệnh viện, để giặt giũ quần áo cho những bệnh nhân neo đơn. Nỗi đau mất mẹ, lòng thương nhớ mẹ của anh chuyển thành hành động phục vụ cho những anh chị em đã bị "kết án tử" vì bệnh ung thư.

"Bốn phần của chúng ta, những người có đức tin vững mạnh, là phải nâng đỡ những người yếu đuối, không có đức tin vững mạnh, chứ không phải chiều theo sở thích của mình. Mỗi người chúng ta hãy chiều theo sở thích kẻ khác, vì lợi ích của họ, và để xây dựng". (Rm 15,1-2). Thật ra, chúng ta không nên đo lường hay so sánh đau khổ của mình với người khác. Vì đau khổ, thập giá của tôi bao giờ cũng là thập giá nặng nhất, vì là của riêng bản thân tôi và không ai thay thế được. Có thể nói mỗi một nỗi đau mang tên của chính người đau khổ. Đôi khi, vì so sánh, chúng ta có cảm giác rằng gánh của người khác nhẹ nhàng hơn và thậm chí ước ao ở vào vị trí của người khác để đỡ khổ hơn. Nói một cách đơn sơ, là « đứng núi này mà trông núi nọ! ».

Người ta vẫn thường nói: *"Niềm vui biết chia sẻ, niềm vui được nhân lên. Đau khổ được chia sẻ, khổ đau sẽ vơi đi"*. Vẫn biết rằng trong thực tế của người đau khổ, không phải lúc nào cũng đạt được như vậy. Tuy nhiên, khi có người muốn chia sẻ nỗi đau của mình, nếu không vơi đi, thì ít ra người đau khổ cũng nhận được một sự đồng cảm hay một hiện diện của lòng thương xót. "Phúc cho ai có lòng thương xót, vì họ sẽ được xót thương" (Mt 5,7).

Đức Giêsu đến trần gian không để giải thích về khổ đau, cũng không hủy bỏ mọi đau khổ, nhưng để mang lại cho đau khổ sự hiện diện của Thiên Chúa. Ước gì nhờ niềm tin được củng cố, chúng ta biết biến đổi thập giá của mình, của gia đình mình thành Thánh giá, nhờ sự hiện diện của Đức Kitô, Đấng đã chết và sống lại vì yêu thương chúng ta và muốn cho chúng ta hạnh phúc.

Đời dòng suy nghĩ về Mầu nhiệm tháng 10

Joseph. Maria Đoàn Văn Thủ
CB LTX Gx Thủ Thiêm

Nếu chỉ nhìn bề ngoài về các tôn giáo, như Do Thái giáo, Hồi giáo và những người tin vào Thiên Chúa, thì đâu là dấu hiệu để phân biệt Kitô giáo và các tôn giáo khác.

Đặc biệt với những ai thông thuộc Thánh Kinh và bốn sách Tin Mừng, thì thật khó nhận ra họ thuộc Giáo hội nào, Tin Lành hay các tôn giáo khác theo Thiên Chúa. Vậy, theo bạn, ở Việt Nam dấu bề ngoài nào rõ nhất để nhận ra sự khác nhau giữa Kitô giáo và các tôn giáo khác tin theo Thiên Chúa.

Vâng! Chỉ là dấu hiệu bên ngoài thôi, phải chăng dấu nhận ra ấy chính là: Tràng Hạt Mân Côi.

Bất kỳ ở đâu, trong nhà, trên xe hơi, trên người... chỉ cần nhìn thấy tràng chuỗi Mân Côi thì nhận ra họ là Kitô hữu. (vẫn biết rằng, có người không phải Kitô hữu, nhưng vẫn có thể dùng tràng hạt làm đồ trang sức, nhưng cuộc sống này thật khó chấp nhận, vì có quá nhiều đồ trang sức thẩm mỹ, đại gì phải dùng tràng hạt Mân Côi!) Trong tháng 10, người viết chỉ có một ý tưởng thật đơn sơ nhỏ bé của giới bình dân là: cảm nhận về kinh Mân Côi và ân sủng nhận được từ nơi những ai cầu nguyện bằng chuỗi kinh này.

Thoạt đầu, có lời kinh mà chính Chúa Giêsu dạy, được dẫn đầu cho mỗi chục. Tiếp đến là lời của sứ thần Gáp-ri-en mang lệnh của Chúa đến với Mẹ Maria: "*Kính mừng Maria đầy ơn phúc... và Giêsu con lòng Bà đầy phúc lạ*". Và có lời cầu của Hội Thánh nối tiếp theo sau: "*Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời... Amen*". Và được kết ở cuối mỗi chục là lời Đức Mẹ dạy ba thị

nhân ngày 13/7/1917 tại Fatima được thêm vào: "*Lạy Chúa Giêsu, xin tha tội chúng con... nhất là những linh hồn cần đến Lòng Chúa Thương Xót hơn*". Và ở màu nhiệm này thật lạ lùng, mà trí não con người không tài nào suy thấu được. Đó là Mẹ Maria được Thiên Chúa tuyển chọn, trong công trình cứu chuộc của Ngài (Lc 28, 42). Nơi trái tim và cung lòng Mẹ được cứu mang, dưỡng nuôi Ngôi Hai Thiên Chúa làm người, nên đối với những ai chuyên chăm lẫn hạt Mân Côi thường xuyên, liên tục, họ dễ dàng lãnh nhận ân sủng của Chúa cách dồi dào và hiệu nghiệm. Vì Mẹ Maria được Thiên Chúa ban: "*tràn đầy ân phúc... và cung lòng Mẹ là Ngôi Hai gồm phúc lạ*". Chính Thiên Chúa muốn đặt kho tàng ấy nơi Mẹ, và Ngài muốn trao quyền cho Mẹ phân phát những ân sủng ấy của Chúa cho nhân loại.

Do đó, kinh Mân Côi khi chúng ta đọc lên bằng tâm tình sốt sắng mến yêu, sẽ được thông ban ân sủng cách dễ dàng, dồi dào và hiệu nghiệm. Vì khi người ta lẫn hạt Mân Côi cách sốt sắng tin yêu ấy, họ sẽ vừa là thừa tác viên ân sủng, vừa là người lãnh nhận ân sủng. Đây là điểm khác với Bí Tích phụng vụ, bởi Bí Tích cần phải có thừa tác viên, và ơn ban trong từng bí tích, chỉ được ban cho những thụ nhân nào xứng đáng mới được lãnh nhận mà thôi. Đây là điều giúp ta nhận ra mẹ Maria chính là Mẹ của Lòng Thương Xót, nên đối với một Kitô hữu, khi nhận được thêm ơn, thì cũng phải có trách nhiệm cao hơn và sống tốt hơn, Vì Chúa nói: "*Kẻ được nhiều sẽ bị đòi nhiều*". (Lc 12,48)

Cho nên chuỗi Mân Côi có được tất cả chiều sâu của toàn thể sứ điệp Tin Mừng (Tông thư kinh Mân Côi 16/10/2002 của ĐGH Gioan Phalo II). Đó là một số điều mà tôi cảm nghiệm về sự bí mật mà chỉ có ở kinh Mân Côi.

Trên con đường lữ hành dương thế, không phải riêng tôi, mà có nhiều và rất nhiều Kitô hữu lãnh được ơn Chúa theo cách cầu nguyện này... Có một người bạn đã sống cùng tôi từ tuổi ấu thơ. Khi lớn lên, theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần, chúng tôi mỗi người một ngã, trong ơn Thánh Chúa ngã nào cũng đi đến thành công, thế nhưng con đường riêng của mình

đang phải đi liệu mình có nhận ra sự hướng dẫn của Chúa hay không? Nó sẽ quyết định cho thành công hay thất bại của một kiếp người.

Năm 1975, cuộc sống sang trang, vốn của bạn tôi, anh là người làm kinh tế giỏi, nên anh chị đã từ giã xứ đạo đến lập nghiệp ở một nơi khác cùng sáu đứa con. Thời gian cứ dần trôi, và rồi cuộc sống của bạn tôi cũng không mấy dễ dàng, kết cục của những lần bán buôn từ tỉnh lên thành và từ thành về tỉnh, đã làm cho anh chị chỉ còn hai bàn tay trắng. Sau cùng không còn cách nào khác hơn để xoay trở. Thế là cả gia đình của anh chị phải ra cư trú ngoài bãi rác kiếm ăn. (thời thế, thế thời). Cả gia đình anh chị, giờ này tất cả đều lao vào lo kiếm miếng ăn từ bãi rác, ai sao mình vậy. Với môi trường bãi rác. Từ đây, một cuộc sống buông thả thật sự, họ chẳng còn biết yêu thương là gì. Thậm chí ngay người trong gia đình với nhau, họ cũng chẳng biết yêu thương đùm bọc nhau nữa. "cú có cú ăn, vợ không có vợ lặn vợ chết". Quan hệ giao tiếp lúc này chỉ còn là những lời trách móc, mỉa mai, không chỉ con người với nhau, mà với luôn cả Thiên Chúa nữa.

Thế rồi bãi rác cũng không sao cư mang nổi họ vì cuộc sống gia đình đã vắng bóng Chúa từ lâu. Cậy vào sức mình, anh chị lại tiếp tục bỏ bãi rác đi tìm cho mình một tương lai khác. Thế là cả gia đình dắt nhau lên vùng kinh tế mới chắc sẽ sáng sủa hơn. Nhưng: "họa vô đơn chí" cái nghèo, cái khó cứ bám lấy họ không sao mà thoát ra được. Quá thất vọng anh chông ngã bệnh. Giờ này gia đình chị là một bà góa với sáu đứa con chưa trưởng thành. Gánh nặng gia đình dồn hết lên vai chị. Đã có lúc chị bỏ mặc các con, chúng muốn sống sao thì sống.

Thời gian qua đi, các con chị từng đứa đã tự kiếm cho mình người bạn đời và sinh con đẻ cái theo lối sống tự nhiên. Chẳng cần biết cội nguồn cha mẹ là gì, dù rằng khi còn nhỏ họ biết rằng cả gia đình ở một xứ đạo, có học kinh đi lễ hằng ngày. Nhưng giờ đây với họ nếp sống ấy đã không còn nữa, kinh sách

không thuộc, cái gốc đạo của gia đình anh chị đã bị sâu đục ruỗng ra rồi.

Nhìn lại quá khứ đời mình, nhìn vào tương lai các con lòng chị quặn đau, ngửa mặt lên trời chị buột miệng kêu: "*Chúa ơi! Xin thương xót con*". Và chẳng biết ngọn gió nào đã đưa chị về lại xứ đạo, nhờ đó chị có cơ hội gặp lại cha mẹ sau nhiều năm xa cách.

Hôm nay, chúng tôi gặp chị ở giữa chợ đời, với những câu hỏi mang tính xã giao, nhưng tạ ơn Chúa nó trở thành mẫu chuyện tâm giao. Chúng tôi an ủi chị, rồi hai vợ chồng tôi đến nhà cha mẹ chị hẹn chị đến nhà chúng tôi chơi, chị mặc cảm không đến, nhưng chúng tôi cứ nài nỉ, sau cùng chị nhận lời. Sau lần gặp gỡ ấy, chị đã kể cho chúng tôi nghe những năm tháng cơ cực của chị và gia đình trong cảnh bần hàn mọi sự. Nhìn thấy gia đình của tôi, chị vừa kể vừa khóc nước mắt cứ đua nhau lăn dài xuống hai gò má. Thế rồi tôi gợi ý cho chị, và mời chị đi xin khăn Đức Mẹ Tà pao, vì chỉ có Chúa và Mẹ yêu ta trong sự thật, và sẽ ban cho ta sự thật của chính tình yêu Ngài. Lần đi ấy chúng tôi cùng cầu nguyện và cầu nguyện cho nhau. Sau lần ấy, một biến cố lạ thường xảy ra với cả gia đình chị, chị nói: "lạ thật, suốt bấy nhiêu năm lăn lộn với đời chẳng được chi, hôm ấy chỉ đọc chung có 50 kinh Kính Mừng trong giờ khẩn, và mình hợp ý khẩn xin trong lời cầu nguyện, và Đức Mẹ đã nhận lời kêu xin của kẻ tội lỗi mọn hèn, đặc biệt những lời cầu tự phát của cộng đoàn rất đơn sơ, nhưng họ cầu bằng cả con tim yêu mến, cứ xoáy vào tim. Quỳ dưới chân tượng đài Mẹ chị khóc sướt mướt, không sao nói thành lời."

Cùng chung nhóm có lời nguyện kết: "*Lạy Mẹ Tà Pao, Mẹ biết rất rõ từng người chúng con đang cần và thiếu những gì hơn chính mỗi chúng con biết về mình. Vì tội lỗi làm con xa Chúa, nên không xứng đáng ngửa mặt kêu xin. Quỳ đây chúng con dâng Mẹ những sự khó xác hồn và gia đình khốn khổ này trong tay Mẹ, xin Mẹ cầm tay dẫn dắt chúng con đi*".

Kể từ đó cứ ngày 12 và 13 mỗi tháng là chúng tôi cùng nhau về bên Mẹ để tạ ơn Chúa và xin ơn Mẹ. Ơn mỗi người chúng tôi nhận được khác nhau, chẳng ai phải về không bao giờ. Nhưng riêng gia đình chị giờ này tất cả sáu đứa con, dâu, rể, cháu nội, cháu ngoại đều quây quần bên chị như gà mẹ ấp ủ đàn con. Tất cả giờ đây đều đã được lãnh nhận các bí tích. Họ thường xuyên tham dự thánh lễ mỗi ngày, công việc làm ăn tất cả chỉ đều là buôn bán nhỏ, nhưng các con chị đều có cuộc sống tạm ổn định hơn hẳn những tháng ngày đã qua.

Chị chia sẻ với chúng tôi: *"Mỗi lần dự lễ là nước mắt cứ chảy ra, vì em so sánh giữa những khổ cực ngày xưa và những ơn Chúa ban cho em hôm nay qua lời chuyển cầu của Đức Mẹ, em thấy hối hận vô cùng, nên quyết chí trở về với Chúa. Nếu ngày ấy, chúng em cẩn thận hơn, dù làm gì hay ở đâu, giá mà chúng em biết cầu xin với Chúa, trung thành giữ luật Ngài, sống đúng bổn phận người cha, người mẹ của gia đình Công Giáo, thì hạnh phúc biết chừng nào! Chỉ vì chúng em bỏ Chúa chứ Chúa đâu có bỏ mẹ con em, và Chúa cần em biết sám hối thật lòng để trở về cùng Chúa. Tạ ơn Chúa, từ nay sống trong ơn nghĩa Chúa, mẹ con chúng em sẽ chẳng thiếu thốn gì".*

Con cần Chúa

Thuyền con xuôi ngược biển đời
Phong ba bão táp dập vùi ngày đêm
Xin Ngài đừng nỡ ngủ quên
Kẻo con không thể vượt con-sống-đời
Sức con yếu lắm, Chúa ơi!
Vắng Ngài, con sẽ chết trôi ngay mà
Cúi xin thương xót, độ trì
Con luôn cần Chúa cứu nguy giữa đời

Trầm Thiên Thu

Đọc tiếp chuỗi Mân Côi

Maria Mỹ Ánh
CD LTX Gx Hòa Bình, Gò Vấp

Nhà thơ Đỗ Trung Quân có một bài thơ về mẹ, trong đó có những lời "thú tội" mà người con nào cũng có đối với mẹ mình:

***"Ta làm thơ cho bao người con gái
Có bao giờ thơ cho mẹ ta không"***

Có lẽ cũng có, nhưng ít lắm, nên mỗi khi nhắc đến đấng sinh thành ai cũng thấy thiếu sót và ngậm ngùi .

Riêng tôi, cứ đến tháng 10 - Tháng Mân Côi – tôi lại nhớ mẹ! Mẹ tôi mất tháng 10 sau khi đọc một chuỗi Mân Côi và chỉ 1giờ sau đó áp huyết tăng đột ngột, bị tai biến cộng thêm nhồi máu cơ tim, người đã ra đi rất nhanh chỉ sau lời thều thào: "Mẹ ơi! cứu con". Hai bàn tay cào lên ngực vì không thở được và đau đớn khi cơ tim co thắt .

Khi còn sinh thời người rất yêu quý Mẹ Maria – yêu Mẹ hơn cả Chúa - Lúc nhỏ học giáo lý, Giáo Lý Viên dạy, tôi về "dạy lại" mẹ: "Má phải yêu kính Chúa nhiều hơn Mẹ, vì Mẹ được vinh hiển là nhờ Chúa". Người không giận hay cãi lại tôi. Sau khi nhìn quanh xem xem có ai rình nghe không, người nói nhỏ, giọng thì thào, ánh mắt lung linh với nụ cười hồn nhiên tinh khôi như một đứa trẻ: "Má biết, nhưng sao má yêu Mẹ quá! Có lẽ, má là phụ nữ nên yêu một người phụ nữ cũng đầy đau khổ và gian truân. Con đừng lo, có người con nào không thích khi người ta yêu mẹ mình". Tôi không biết mẹ tôi có sai giáo lý không? Có làm Chúa buồn không ? Nhưng sao Hội Thánh lại khuyên: Qua Mẹ để đến với Chúa .Thế thì mẹ tôi đã chọn cho mình con đường đúng rồi! Chúa là Đấng Cứu Thế nhưng cũng là người con bé nhỏ đáng yêu của Mẹ. Hình hài thánh thiêng

của Người đã được Mẹ nâng niu từ khi còn ở trong lòng. Mẹ đã ẵm bồng, cho bú mớm và nhìn Chúa lớn lên mỗi ngày bằng con mắt của tình yêu: Tình mẫu tử. Mẹ đã ôm con đi trốn nơi Ai Cập xa xôi, biết bao hiểm trở gian truân. Mẹ ôm con lên Giêrusalem để dâng con vào Đền Thánh. Mẹ đã lặn lội tìm con qua mọi nẻo đường trong đau khổ và tuyệt vọng, khi tìm thấy con đang giảng cho các ông chức sắc nghe chắc Mẹ cũng chẳng kịp để mà hãnh diện, mà chỉ thấy vỡ òa vui sướng vì đã tìm thấy con sau 3 ngày thất lạc.

Thánh Kinh không ghi lại nhiều về Mẹ, chỉ nói Mẹ đã theo Chúa khi Người đi rao giảng khắp nơi. Người mẹ nào theo con thì chỉ để lo áo quần, cơm nước, chặn lại cái màn kéo con bị muỗi cắn, đắp lại cái chăn cho con ấm, rồi cứ ngồi đó mà say sưa nhìn ngắm gương mặt thân yêu đang ngủ say, Mẹ thấy lòng ấm áp và hạnh phúc biết bao! Rồi tai họa ập đến như một cơn lốc: người ta bắt Chúa, đánh đập, tra tấn, phỉ nhổ, nhục mạ đủ điều. Nhìn gương mặt thân yêu của con giờ đây không còn là hình người nữa. Mẹ đã theo Chúa qua những con đường loang lổ máu, và rồi cuối cùng nhìn người ta đóng đinh con mình trên thập giá. Không biết sự thật cách đây hơn 2000 năm ra sao lúc ấy. Nhưng khi xem phim "Cuộc đời Chúa Cứu Thế" đạo diễn đã biết khai thác đến tận cùng cảm xúc của người xem bằng cách cho diễn viên đóng vai Đức Mẹ bằng hình ảnh: Mẹ quỳ mọp, gục mặt, hai tay bấu chặt vào đất như không còn chỗ nào để bám víu, từng cái rùng mình qua từng nhát búa đóng đinh... Và khi Chúa trút hơi thở cuối cùng Mẹ đã giơ hai tay lên trời, rồi từng hạt cát rơi xuống cho đến hết, chỉ còn lại đôi bàn tay xòe ra và không còn gì đọng lại! Đoạn phim đã lấy đi nước mắt của hàng triệu người trên thế giới khi diễn đạt tâm trạng của người mẹ khi người con duy nhất của mình không còn nữa, thì đối với bà: tất cả đã hết, tất cả không còn ý nghĩa gì nữa....

Nhưng lạ lùng thay! khi người lính cầm giáo đâm vào cạnh sườn Chúa "*tức thì Nước và Máu chảy ra*". Dòng Máu Thánh hòa với Nước ấy chảy qua nỗi tuyệt vọng của Mẹ, làm hồi sinh nơi Mẹ một tình yêu mãnh liệt: Mẹ phải sống. Không, còn hơn

thế nữa, sống vững vàng để hoàn tất công trình Chúa đã trời lại khi trao Gioan cho Mẹ, Mẹ lại phải sống vì đàn con. Mẹ, chỉ là một phụ nữ yếu ớt trên dưới 50 tuổi, rồi với một sự mất mát to lớn đến như thế, mà lại là chỗ dựa cho các Tông Đồ... Với thiên chức làm mẹ, Mẹ lại lo toan cho các ông mọi thứ, thắt cả ruột dỗi theo từng bước các ông đi, hung tin thì tới tấp bay về: khi người này bị bắt, người kia bị cùm, người nọ bị ném đá, đóng đinh... Mẹ Maria ơi! Mẹ của con yêu Mẹ là đúng rồi, và con cũng yêu Mẹ nữa, cũng như hàng triệu người trên thế giới yêu Mẹ, vì Mẹ quá tuyệt vời .

Từ ngày mẹ tôi ra đi, hình như tôi chỉ một vài lần xin lễ, vì tôi tin chắc rằng Mẹ Maria đã xin Chúa cho mẹ tôi lên ở với Người rồi , vì mẹ tôi đã yêu Mẹ Maria đến thế cơ mà – Khi cận kề cái chết, không kêu ai hết, chỉ kêu Mẹ, không mảy may trăn trở hay nhìn đến chồng, con, cháu chắt bên cạnh. Mẹ tôi chỉ biết có mẹ Maria. **Và cũng từ những ngày đó, mỗi khi đọc kinh Kính Mừng là tôi đọc tiếp cho mẹ tôi, để chuỗi kinh Mân Côi của mẹ tôi không đứt quãng, để những lời kinh tri ân và tán tụng kéo dài mãi không bao giờ dứt.** Gia đình tôi có 5 thành viên mỗi người một chục, bắt đầu từ người lớn nhất trong nhà cho đến người bé nhất. Con cái ở xa nhà, tôi đã phải "điều khiển từ xa" để nhắc nhở. Chúng nó không thuộc lời gẫm tôi phải "email" cho chúng. Tất cả đều đọc với tâm tình "*đọc tiếp kinh Kính Mừng của bà ngoại*". Tôi vẫn tin rằng sau khi tôi ra đi, các con, các cháu tôi vẫn tiếp tục như thế. Được như vậy thì hạnh phúc biết bao!

Cả đời mẹ tôi chẳng làm việc gì lớn lao cả, còn gánh vác trên đôi vai bé nhỏ của mình cơm áo gạo tiền và cả những thiếu sót lỗi lầm của chồng con. Chử nghĩa không biết, không được học Giáo Lý, chưa từng vào một hội đoàn nào, ở xa nhà thờ nên cũng không đi lễ thường xuyên, họa hoằn lắm mới đi lễ Chúa Nhật và những ngày lễ lớn, vì nhà thờ cách nơi ở khoảng gần 20 cây số với điều kiện xe cộ khó khăn chứ đâu phải như bây giờ - thay vào đó là những chuỗi hạt Mân Côi không mệt mỏi – chẳng đóng góp gì nhiều cho nhà thờ hoặc làm từ thiện

vì kinh tế lúc nào cũng khó khăn sau năm 75 . Đến lúc người qua đời, vì ở quê không ai bán quan tài nên lấy ván trong nhà có gì đóng nấy, cuối cùng thiếu một tấm ván thiên (nắp quan tài), phải chạy qua hàng xóm mượn đỡ. Khi mọi sự đã hoàn tất, chúng tôi xin gửi lại tiền để người hàng xóm tốt bụng mượn người cửa giúp cho miếng ván đã mượn. Chị vợ rưng rưng nói với chúng tôi rằng: *"Nhờ lời khuyên của bác mà vợ chồng em không chia tay nhau, gia đình em sum họp cho đến bây giờ, xin các anh chị cho vợ chồng em được tặng bác một món quà với lòng tri ân..."* Vâng, món quà thật đặc biệt! có lẽ ít có người được nhận một món quà lạ lùng và ý nghĩa đến như thế! Mẹ tôi đã làm những việc nhỏ bé, thậm chí không ai biết (kể cả con cái trong nhà). Mẹ tôi đã học từ nơi Đức Maria khi đến cùng người chị họ của mình, giúp đỡ chị một cách tự nguyện và âm thầm, nhỏ bé. Nhưng đâu phải cứ nhỏ bé mà không mang lại ý nghĩa lớn lao đâu! Tôi nhớ mãi lời mẹ tôi *"Đừng tích góp để lo cho con cái nhiều quá mà không nghĩ đến ai. Người ăn thì còn, con ăn thì hết. Đừng đợi đến khi có mới cho mà hãy cho khi mình có, bất cứ thứ gì"*

Còn mấy ngày nữa là giỗ thứ 23 của mẹ, tôi viết bài này như nén hương lòng tưởng nhớ mẹ tôi, và còn hơn thế nữa như một kinh Kính Mừng "đọc tiếp" dâng lên Mẹ Maria nhân Mùa Mân Côi khi mẹ tôi không còn đọc kinh kính Mẹ được nữa, và tôi cũng tin rằng: **Qua chuỗi Mân Côi với những lời kinh Kính mừng dâng Mẹ và nhờ vào dòng Nước và Máu từ Trái Tim Nhân Từ của Chúa Giêsu mà các linh hồn tín thác được cứu rỗi qua bàn tay yêu thương và cầu bầu của Mẹ Hiền Maria. Tôi tin mẹ tôi sẽ được cứu rỗi. Vì "Đức Bà là cửa Thiên Đàng".**

"Không ai vào nhà mà không nói với người giữ cửa. Và này! Thánh Nữ Đồng Trinh Maria là người giữ cửa Nước Trời".
(Thánh Gioan Maria Vianney)

Chuỗi Mân Côi

Tay chúng ta cầu nguyện

Tác giả: Thomas H. Groome

Tững như nhiều tín hữu Công giáo khác, tôi sinh trưởng trong một gia đình đọc kinh Mân Côi mỗi tối. Chúng tôi biết tại sao chúng tôi làm vậy. Mẹ tôi thường khuyến khích chúng tôi rằng người có uy tín nhất để chuyển lời cầu nguyện lên Chúa Giêsu là Mẹ Maria. Là người con ngoan, làm sao Ngài từ chối Mẹ mình được chứ?

Là con cái, chúng tôi thường đến với việc lần chuỗi Mân Côi buổi tối bằng lời cam kết: "Một chút nữa, mẹ nha". Nhưng chúng tôi đã quỳ gối. Đó là thời gian tĩnh lặng đáng yêu đã nối kết gia đình có 9 đứa con vào thời gian cuối ngày với những điều căng thẳng bình thường giữa anh chị em với nhau. Nhiều năm sau đó, khi chúng tôi tụ họp để canh thức cha mẹ, và rồi lại canh thức anh chị, chúng tôi vẫn lần chuỗi Mân Côi với nhau, và điều đó vẫn nối kết chúng tôi. Cha Paddy Peyton, người tham gia cuộc Thập tự chinh Mân Côi đã đúng khi ngài nói: "Gia đình nào cùng cầu nguyện với nhau thì vẫn sống hài hòa với nhau".

Giọng đọc đều đều Kinh Kính Mừng dạy tôi biết sau đó là suy gẫm. Mẹ tôi thường khuyến khích chúng tôi "suy gẫm về các màu nhiệm". Mẹ tôi thật khôn ngoan. Trong Tông thư Rosarium

Virginis Mariae (RVM), ĐGH Gioan-Phaolô II đã gọi chuỗi Mân Côi là “con đường chiêm niệm” (a path of contemplation).

Nếu một người trong chúng tôi bỏ lỡ việc lần chuỗi chung với gia đình, mẹ tôi luôn nhắc nhở: “Nhớ lần chuỗi nghe con”. Chúng tôi biết mẹ luôn để chuỗi tràng hạt bên gối đầu để thức giấc có chuỗi lần ngay. Bà tôi cũng khuyến khích chúng tôi: “Nếu các con bắt đầu lần chuỗi Mân Côi và rồi ngủ quên thì các thiên thần và các thánh sẽ đọc xong chuỗi cho các con”.

Từ nhỏ, tôi đã biết kinh Mân Côi là lời cầu nguyện vừa chung vừa riêng, là cách đọc kinh và suy niệm như đọc thần chú lặng lẽ vậy. Điều này làm tôi tin rằng chúng tôi có thể đến với Chúa Giêsu qua Mẹ Maria, và có các thánh cùng cầu nguyện với chúng tôi. Việc lần chuỗi Mân Côi dạy tôi biết bốn phận cầu nguyện riêng cũng như với người khác, và tôi có thể cầu nguyện bất cứ lúc nào và bất cứ nơi đâu.

Chuỗi Mân Côi có thể có tất cả các lợi ích về giáo lý đối với những người hậu hiện đại, thêm vào đó là hiệu quả mạnh mẽ của cách cầu nguyện. Sự phổ biến rộng rãi của việc lần chuỗi Mân Côi giảm sút sau Công đồng Vatican II – một tác động ngoài dự kiến đối với nỗ lực của Công đồng muốn tái tập trung các Kitô hữu vào Chúa Giêsu, Thánh kinh và phụng vụ. Nhưng khi ĐGH Gioan-Phaolô II chú giải trong Tông thư RVM về kinh Mân Côi: “Nhờ Mẹ Maria về đặc tính, trong trái tim là một lời cầu nguyện mà Đức Giêsu là trung tâm và có chiều sâu của các sứ điệp Phúc âm trong toàn bộ”.

Điều chú ý đối với Tông thư RVM là ĐGH Gioan-Phaolô II thêm 5 màu nhiệm mới vào kinh Mân Côi: Màu nhiệm sự sáng. Khoảng 500 năm qua, toàn bộ kinh Mân Côi gồm 15 chục, mỗi chục tập trung vào một màu nhiệm nào đó về cuộc đời Đức Kitô hoặc Mẹ Maria. Sau đó, 15 chục được gom lại thành 3 chuỗi 50 – gọi là năm sự Vui, năm sự Thương và năm sự Mừng.

Tuy nhiên, màu nhiệm thứ năm mùa Vui tập trung vào việc tìm thấy Chúa Giêsu trong Đền Thánh – khi Ngài 12 tuổi. Còn màu nhiệm thứ nhất mùa Thương suy niệm sự lo buồn của

Chúa Giêsu trong vườn Giêtsimani – một khoảng trống rất lớn. Tôi vui mừng khi ĐGH Gioan-Phaolô II thêm năm màu nhiệm mới tập trung vào cuộc đời Chúa Giêsu. Khi người Công giáo lần chuỗi năm sự Sáng, chúng ta có thể đào sâu sự nhận thức của chúng ta và tận tâm sống làm môn đệ của Chúa Giêsu.

Chúng ta không thể xác định cách nào và khi nào kinh Mân Côi bắt đầu được sử dụng rộng rãi. Truyền thống cổ nói rằng kinh Mân Côi được Đức Mẹ đích thân trao cho thánh Đa Minh. Mặt khác, các tu sĩ Đa Minh đã góp phần tiêu chuẩn hóa và đại chúng hóa kinh Mân Côi qua suốt thế kỷ 15 và 16. Đức Giáo Hoàng Piô V, một tu sĩ dòng Đa Minh, đã thành lập lễ Đức Mẹ Mân Côi (nay kính vào ngày 7/10). Ngài tin hiệu quả của kinh Mân Côi bằng việc chiến thắng người Thổ Nhĩ Kỳ trong trận Lepanto năm 1571.

Khoảng năm 1000, người ta bắt đầu đọc 150 kinh Lạy Cha, chia thành ba bộ 50 và đếm bằng xâu chuỗi hạt, gọi là tràng hạt (paternosters). Điều này trở thành phổ biến là “thánh thi của người đau khổ” (the poor man’s Psalter) vì là “bản sao” của các tu sĩ mỗi ngày đọc 150 thánh vịnh. Khi lòng sùng kính Mẹ Maria tăng lên hồi thế kỷ 12, các tu sĩ chiêm niệm khổ tu dòng Xitô và dòng thánh Bruno đã góp phần phát triển và đại chúng hóa kinh Kính Mừng.

Quan trọng là hình ảnh Thiên Chúa mà giáo hội rao giảng là người nghiêm khắc và phán xét. Đây là lý do tại sao lòng sùng kính Đức Mẹ tăng lên, vì người mẹ yêu thương có vẻ dễ gần gũi hơn người cha nghiêm khắc.

Kinh Mân Côi nổi bật từ khuynh hướng của các Kitô hữu bình thường được kêu gọi để cầu nguyện thường xuyên, để thánh hóa thời gian và công việc suốt ngày. Họ biết các tu sĩ nam nữ cũng làm vậy với Kinh Nhật tụng của giáo hội. Nhưng giáo dân không có thời gian để đọc kinh chung. Khuynh hướng của họ cầu nguyện riêng. Kinh Mân Côi nổi lên từ khuynh hướng tốt của dân thường mà bí tích Rửa tội kêu gọi họ tới đời sống thiêng liêng. Điều này đòi hỏi việc cầu nguyện thường xuyên.

Ngày nay chúng ta nên được linh hứng bởi các khuy nh hướng khôn ngoan của họ. Việc cầu nguyện thường xuyên sẽ luôn là chủ yếu để nâng đỡ đời sống Kitô hữu. Tiếp theo, chúng ta cần nhận biết sự hiện diện của Thiên Chúa và mối quan hệ của Ngài với chúng ta xuyên suốt thời gian và các hoạt động của cuộc sống – không chỉ ở trong nhà thờ. Các Kitô hữu được rửa tội không thể ủy thác cho người khác – như các tu sĩ nam nữ trong các tu viện – để cầu nguyện thay họ. Chúng ta cần cầu nguyện cho mình, cho nhau và cho giáo hội – dù chúng ta cầu nguyện một mình.

Chắc chắn những rắc rối của cuộc sống có thể lắng dịu nhờ cầu nguyện và suy niệm bằng việc lần chuỗi Mân Côi.

Cách tốt nhất để lần chuỗi Mân Côi? Truyền thống là suy niệm về mầu nhiệm mỗi chục kinh hơn là tập trung vào lời kinh. Như vậy, với mầu nhiệm thứ nhất mùa Vui về việc Truyền tin, mỗi người có thể nghĩ về sáng kiến tuyệt diệu của Thiên Chúa, về sự cởi mở của Mẹ Maria sẵn sàng thực hiện Ý Chúa,... Cũng có thể tưởng tượng và sống trong bối cảnh khi Sứ thần Gabriel hiện ra với Đức Mẹ, lắng nghe để trao đổi giữa Sứ thần và Đức Mẹ,... Mục đích của việc suy niệm như vậy là đưa mầu nhiệm vào cuộc sống thường nhật để khuyến khích cương vị tông đồ của mỗi Kitô hữu.

ĐGH Gioan-Phaolô II khôn ngoan nhận xét rằng chúng ta có trong chuỗi Mân Côi “một kho tàng được tái phát hiện”.

TRÂM THIÊN THU (*chuyên ngữ từ Catholic Digest*)

Lời hay ý đẹp của Thánh nhân

“Phương thế chắc chắn nhất để biết ý muốn của Thiên Chúa là cầu nguyện với Mẹ tốt lành của chúng ta”. (ĐHY. PX)

Thần dược “LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA”

Sứ Điệp Quan Trọng Cho Thời Đại Chúng Ta

(Tiếp theo kỳ trước)

CHỮA LÀNH NỖI LOẠN

Nỗi loạn

Giận dữ, căm hận, bất mãn, xét nét, không tha thứ, và hung hãn.

Thánh Ý Chúa

Gắng sống vui tươi trong việc chấp nhận thánh ý Chúa, ước muốn thánh ý Người trên hết mọi sự.

Lời Thánh Kinh

- “Nguyện thánh ý Cha được thể hiện” (Mt 6:10;27:42).
- “Con đến để chu toàn thánh ý Cha” (Dt 10:9)
- “Không phải mọi kẻ thừa với Ta, “Lạy Chúa, lạy Chúa” là được vào Nước Trời cả đâu, nhưng chỉ những ai chu toàn thánh ý Cha trên trời của Ta mà thôi” (Mt 7:21).

Lời Nhật Ký Thánh Nữ Faustina

- Chúa Giêsu cho tôi biết linh hồn nào sống theo thánh ý Thiên Chúa sẽ làm cho Người được thỏa lòng. Vì vậy, họ đem lại vinh quang rạng ngời cho Thiên Chúa (NK 821, x.724,952).
- Có một điều lúc nào tôi cũng lưu tâm và suy tư điều ấy là tất cả cho tôi; tôi sống và chết cũng vì đó, đó là thánh ý Chúa. Đó là lương thực hàng ngày của tôi. Trót cả linh hồn tôi chăm chú lắng nghe những ước muốn của Chúa. Tôi luôn thực thi những gì Chúa đòi hỏi mặc dù tự nhiên tính của tôi thường vùng vằng và tôi cảm thấy tầm mức lớn lao của những việc

ấy quá sức tôi. Tôi quá biết tự sức riêng tôi là gì, nhưng cũng biết ơn thánh Chúa nâng đỡ tôi là gì (NK 652).

Nơi gặp gỡ giữa thánh ý Thiên Chúa và ý riêng của chúng ta là điểm tương tác giữa tự do của Thiên Chúa và tự do của chúng ta. Vinh quang Thiên Chúa chính là ở chỗ Người đã dựng nên con người chúng ta như những thụ tạo tự do, và Người sẽ không chống lại sự tự do ấy. Thiên Chúa yêu cầu, mời gọi, khuyến khích, thuyết phục, gõ cửa, và chờ đợi chúng ta tự tình suy phục thánh ý Người. Đó là nơi con người chúng ta sẽ tìm được tự do đích thực. Đây chính là nghịch lý của Phúc Âm – chính khi chết đi là khi chúng ta được sinh vào cuộc sống muôn đời. Khi chết cho ý riêng, chúng ta sẽ tìm được sự sống vĩnh hằng trong thánh ý Chúa.

Điều gì xảy ra khi chúng ta cứ nhất mực giữ lấy ý riêng của mình? Khởi loạn? Thái độ khởi loạn làm văng lại tiếng thét của Lucifer: *"Tôi sẽ không phục vụ!"*. Thái độ khởi loạn biểu lộ qua sự giận dữ, ghen ghét, nguyền rủa, tự cho mình là nhất, chất vấn, tự tin, tự quyết. Thái độ khởi loạn là căn nguyên và cội rễ của mọi tội lỗi.

Đâu là phương thuốc đặc trị cho óc khởi loạn? Đó là thánh ý Chúa. Khi tìm kiếm và thực thi thánh ý Chúa, chúng ta thực sự bước dần đến chỗ biến đổi và trở nên thánh thiện. Điều căn bản là: *"Xin cho ý Cha được thể hiện"*. Có hai phần trong điều căn bản này: thứ nhất là thánh ý Thiên Chúa chứ không phải ý của tôi hay ý của ai khác; thứ hai là điều ấy thực sự phải được thực hiện theo chương trình và thời giờ của Thiên Chúa.

Thánh ý Chúa là bậc thang đưa đến sự Thánh thiện

"Xin ý Cha được nên trọn" (Mt 6:10) là lời cầu nguyện Chúa Giêsu đã dạy chúng ta và chính Người đã sống: *"Lạy Cha, xin cất chén này khỏi Con, nhưng xin đừng theo ý Con, nhưng xin ý Cha được nên trọn"* (Mc14:36). Chúa Giêsu đã đến để chu toàn thánh ý Chúa Cha (x. Dt 10:9): *"Lương thực của Ta là làm theo thánh ý của Đấng đã sai Ta và hoàn tất công việc của Người"* (Ga 4:34).

Trong ngày Truyền Tin, Đức Maria cũng nói lên tinh thần suy phục thánh ý Chúa của Mẹ: *"xin hãy nên trọn nơi tôi như lời Ngài truyền"* (Lc 1:38). Thánh Phao lô đã trình bày thái độ suy phục khi nói rằng: *"Tôi sống, nhưng không phải là tôi sống, nhưng là Chúa Kitô sống trong tôi"* (Gl 2:20)

Thánh nữ Faustina đã được Chúa dạy hãy khước từ ý riêng một cách sinh động: *Con hãy viết những chữ sau đây trên một trang giấy sạch: "Từ nay trở đi, ý riêng của tôi không còn nữa" và gạch chéo ngang qua trang giấy ấy. Ở trang bên kia, con hãy viết những chữ này: "Từ nay trở đi, tôi thực thi thánh ý Thiên Chúa mọi nơi, mọi lúc, và trong mọi sự" (NK 372).*

Nhưng một vấn đề quan trọng nữa lại phát sinh: thánh ý Thiên Chúa là gì? Thiên Chúa muốn gì về tôi, trong từng giây phút cuộc sống hằng ngày của tôi?

- Người muốn tất cả chúng ta đều được cứu độ và nhận biết chân lý (x. I Tm 2:4).
- Người muốn đủ lòng thương xót tất cả chúng ta (x. Rml 1:32).
- Người muốn thiết lập vương quốc của Người trong tâm hồn chúng ta, nhờ Chúa Thánh Thần (x Mt 6:10; Rm 5:5).
- Người muốn chúng ta vâng giữ các giới luật của Người (x. Mt 19: 16-26).
- Người muốn chúng ta hãy sống nhân lành, như Người là Đấng nhân lành (x. Lc 6: 36).
- Người muốn chúng ta yêu thương nhau như Người đã thương yêu chúng ta (x . Ga 13:34).
- Người muốn chúng ta hãy ăn Thịt và uống Máu của Người để được sự sống đời đời (x. Ga 6:54).
- Người muốn chúng ta hãy vâng phục Giáo Hội (x. Mt 16:19; Ga 20: 23).
- Người muốn chúng ta hãy sống như những thành phần trong gia đình của Người (x. Cl 3: 12-21).

- Người muốn chúng ta hãy thưa với Người “Lạy Cha chúng con, Abba, lạy Cha” (Mt 6:9; Ga 20:17).
- Người muốn ban cho chúng ta Thánh Thần của Người (x. Lc 10, 13; 24: 49; Cv 1:8).
- Người muốn chúng ta nhìn nhận Đức Maria là Mẹ chúng ta. (x. Ga 19: 26-27).
- Người muốn chúng ta hãy sống hiền lành và khiêm nhường trong lòng (x. Mt II: 28-29).

Thánh ý Thiên Chúa được thể hiện trong Thánh Kinh. Những lời diễn tả đẹp nhất được tìm gặp trong các bản văn của thánh Phaolô. Thánh nhân đã cho chúng ta thấy một phương cách thực thi thánh ý Thiên Chúa trong từng giây từng phút, bằng cách sử dụng phương thức này như một bậc thang đưa đến sự thăng tiến: **Hãy vui mừng luôn, Và không ngừng cầu nguyện. Hãy tạ ơn trong mọi dịp! Vì đó là thánh ý Thiên Chúa về hết thầy anh em trong Đức Kitô Giêsu. (1Tx 5: 16-18).**

"Đó là thánh ý Thiên Chúa về hết thầy anh em". Câu này nói ở số nhiều; đó là thánh ý Thiên Chúa đối với mọi người trong mọi lúc, và luôn luôn như thế đối với chúng ta. Như vậy, chúng ta bắt ý riêng chúng ta phải suy phục thánh ý Chúa, những chương trình và sở thích của Người.

Nhưng giả như trong một trường hợp nào đó, tôi không nhận ra thánh ý Thiên Chúa thì sao? Tôi vẫn có thể bắt ý riêng suy phục thánh ý Chúa bằng cách cầu nguyện xin ơn soi sáng để nhận biết, và ơn sức mạnh để vâng theo thánh ý Người. Khi chúng ta bắt ý chí tự do của mình suy phục thánh ý Thiên Chúa, Người nhất định sẽ chúc lành cho quyết định của chúng ta bằng cách cho chúng ta nhìn ra thánh ý Người.

Trong cuộc sống, khẩu hiệu của chúng ta, phương thuốc đặc trị cho óc khởi loạn và là bậc thang đưa chúng ta đến sự thánh thiện là **"Lạy Cha, nguyện ý Cha được nên trọn!"**

- **Đón xem kỳ tới: (Chữa lành ích kỷ)**

Xin lỗi Mẹ

Cơn mưa chiều rơi chưa kịp tạnh. Chị bạn vội vàng nắm tay tôi bước lên xe. Xe từ từ lăn bánh chuyển mình qua cầu Sài Gòn rồi trực chỉ quốc lộ 1 hướng về núi Đức Mẹ Tà Pao. Xe chạy bon bon, gió đồng nội làm chúng tôi thấy lâng lâng, chị nhóm trưởng cất lên lời kinh cầu nguyện, xin Mẹ gìn giữ, đồng hành để chuyển đi được mọi sự bình yên. Sau giờ kinh là những câu chuyện râm ran pha lẫn tiếng cười như cỏi được tấm lòng, mọi người ai nấy đều hân hoan mong được đến với Mẹ.

“Tà Pao núi rừng âm u. Chiều mùa thu nghe tiếng mẹ ru”. Tôi khẽ hát nhỏ nhỏ bài hát như đưa lòng người về lại núi rừng, ở đó có Mẹ đang đứng chờ những người con nơi phương xa. Đến nơi, tôi không khỏi ngạc nhiên và xúc động, vì trời vẫn mưa rỉ rả, nhưng không hiểu bà con từ nơi đâu, đã đến từ lúc nào, nằm dưới mái hiên trái vồn vện tấm nylon. Họ ngồi từng nhóm năm bảy người ngược mắt hướng lên Mẹ tay cầm tràng hạt đọc kinh râm ran. Ai thấy cũng phải thâm thán phục lòng đạo đức thật tuyệt vời. Tôi vội theo chân đoàn người lên núi cầu nguyện với Mẹ, vừa lên được độ chừng hai trăm mét, bảo vệ đuổi xuống không cho lên, vì trời tối lại mưa, đường lên dốc trơn trượt nguy hiểm, tôi cùng đoàn người quay xuống trở về chỗ cũ tiếp tục ngồi lần hạt. Thú thật, tay lần hạt mà mắt tôi cứ hướng về đoàn người bên cạnh đang rủ nhau lên núi. Tôi lại mon men đi theo, rồi cũng như lần trước đành quay xuống. Cứ thế đến 2 giờ sáng, bốn lần lên đều quay lại không lên được, tôi nghe những người xung quanh nói 6 giờ sáng có cha lên cầu Minh Thánh Chúa, thế là tôi cùng ngồi chung với họ tiếp tục đọc kinh mắt không rời ánh sáng xa xa trên núi Mẹ hy vọng được nhìn thấy phép lạ như bao người nói nên cứ mong đợi.

Mưa đã tạnh hẳn, mọi người sửa soạn lên núi, đồng hồ đã chỉ 4 giờ sáng, theo chân đoàn người tôi cũng đi. Người thì nắm dây lần lần đi lên, kẻ thì mượn người nắm tay dắt lên, tôi tự hỏi người dắt mình lên thì nhỏ hơn mình tại sao lại lên được?

còn tôi dù cố gắng hết sức cũng không tài nào lên được. Đứng nhìn đoàn người bước lên rồi thấy cha và một số người theo đã đi lên thật xa, thế mà sao tôi vẫn còn đứng lại, lần thứ năm tôi quay lại không lên được, có ba chị cũng không lên được. Các chị nói: "*Không lên được thì đứng dưới này hướng lên Mẹ cũng được*". Tôi trả lời: "*Em ao ước được lên cầu nguyện và sờ vào áo Mẹ thì em mới mãn nguyện*". Tôi làm dấu đọc kinh và nói với Mẹ: "*Lạy Mẹ mến yêu. Con biết bản thân con còn có nhiều lỗi lầm, chắc Mẹ buồn con nhiều lắm, thật lòng con xin lỗi Mẹ, Mẹ ơi tha thứ cho con*". Thành linh có một bà trạc bảy mươi tuổi xuất hiện bà mặc một bộ đồ đen, tóc búi, dáng cao cao, người miền Nam đi trước mặt tôi, tay cầm 4 chai nước suối loại 1 lít. Bà đi thoăn thoắt, miệng hát những bài Thánh Ca. "*Lạy Mẹ xin yên ủi; Cung Trúc Trinh Vương...*". Vừa dứt bài hát, tôi nhanh miệng hỏi: "*Dì ơi đường đi khó sao dì mang theo nặng...*" (Ý tôi định cầm phụ cho đỡ nặng) nhưng bà vội quay lại nói "*Tôi mang lên cho Đức Mẹ làm phép*", nhanh như chớp, không kịp nhìn mặt bà và tôi cùng bước theo bà cách dễ dàng.

Lên tới Đài Mẹ, người chật như nêm, để đứng chỗ sau cùng ai cũng phải khom lưng để chui qua những cành tre nghiêng ngả. Bà khom lưng, tôi cũng khom lưng, nhưng ngẩng lên tôi không thấy bà đâu nữa, một điều chắc chắn là bà không thể len lỏi đi đâu được, vì người chật cứng không đi được nửa bước, lẽ ra bà là người đứng trước mặt tôi, nhưng tôi không thấy bà đâu nữa!!! Tôi cùng Châu Thánh Thế rồi đến gần Mẹ đọc kinh, sờ được vào áo Mẹ lòng tôi cảm thấy vui và mãn nguyện.

Tôi trở xuống với những bước chân thần thờ, lòng vui buồn xen lẫn, thầm nghĩ cuộc sống hằng ngày dù phải đối diện với nhiều nghịch cảnh, tôi đã cố gắng sống chan hòa, dù biết đó là thử thách Chúa gửi đến, tôi vẫn không ngại khó, lòng luôn TÍN THÁC. Nhưng một điều có lẽ tôi còn thiếu.

"Hãy luôn luôn tự sửa mình để trở nên hoàn thiện hơn".

Như lời "Con xin lỗi Mẹ. Mẹ đồng hành cùng con".

**Hồi ký- Lặn đầu đến với Mẹ Tà Pao
Thảo Lam- CB LTX Gx Chính Lộ**

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

Giáo dục Kitô giáo

Gioakim. Trương Đình Giai

Nói đến giáo dục, người ta nghĩ ngay đến việc truyền đạt kiến thức, hình thành thói quen, kỹ năng, đào tạo và rèn luyện nhân cách...

Nói đến giáo dục người ta cũng nghĩ đến việc hình thành và phát triển con người toàn diện về thể dục, trí dục, đức dục và thẩm mỹ, có khả năng sống tự lập và thiết lập mọi mối tương quan xã hội...

Nói đến giáo dục, người ta cũng muốn nói đến mối tương tác giữa cha mẹ - con cái, thầy - trò, hay nói chung người giáo dục và người được giáo dục.

Vậy giáo dục Kitô giáo là gì? Có khác gì không? Giáo dục Kitô giáo đương nhiên vẫn bao gồm những điều nói trên nhưng trước hết và trên hết là một nền giáo dục quy Kitô, nghĩa là:

- **Lấy Đức Kitô và giáo huấn Tin mừng của Người làm chuẩn mực.**
- **Lấy Đức Kitô làm quy chiếu, động lực và là cứu cánh.**
- **Lấy Đức Kitô làm Thầy đích thực.**

Giáo dục Kitô giáo vừa là giáo dục đức tin Kitô giáo, vừa là giáo dục theo tinh thần Kitô giáo. Nghĩa là tuy vẫn tham chiếu mọi nền giáo dục của nhân loại, nhưng dựa trên nền tảng mạc khải Kitô giáo về con người và vũ trụ, theo Thánh Kinh, Thánh truyền, dựa vào giáo lý của Đức Kitô và Huấn quyền Giáo Hội.

Vì thế theo quan điểm Kitô giáo, giáo dục trên hết là việc thông truyền mạc khải đức tin Kitô giáo, làm cho con người

thấm nhuần Tin Mừng của Đức Kitô, để sống đúng với phẩm giá của con người, là con Thiên Chúa, được sáng tạo theo hình ảnh của Người.

Phát triển con người toàn diện, theo đó còn là phát triển về mặt tâm linh, về chiều kích siêu nhiên nghĩa là có thể thiết lập mối tương quan với Thiên Chúa bằng đức tin, đức cậy, đức mến, với anh em bằng sự tôn trọng, liên đới và yêu thương, với chính mình bằng việc tự vấn lương tâm, sống nội tâm và tự hoàn thiện bản thân.

Trong giáo dục Kitô giáo, không chỉ còn là mối tương tác hai chiều giữa cha mẹ - con cái, thầy - trò, người giáo dục và người được giáo dục mà là mối tương tác ba chiều. Người Cha, người Thầy, Nhà giáo dục đích thực chính là Đức Kitô, là Thánh thần của Đức Kitô. Cha mẹ, thầy cô, các linh mục, nhà giáo dục... như thế chỉ đóng vai trò trung gian, để Đức Kitô có thể đến với con cái, với học trò của mình, và để chúng có thể tiếp cận với Đức Kitô, Đấng "là Đường, Sự thật và là Sự sống", qua đó đến với Thiên Chúa, là "Cha, Thầy, và là Người Chỉ đạo duy nhất".

Trong nhãn giới đó, cả nhà giáo dục và người được giáo dục được mời gọi cùng lắng nghe nhà Đại Giáo dục là Đức Kitô. Lắng nghe tiếng nói Thần Khí của Người trong chính bản thân mình, và nơi đối tác, để Chân lý được tỏ bày, được nhìn nhận và nhờ đó mà con người được giải thoát, được cứu độ. Như Đức Giêsu đã nói: "Chính Sự thật sẽ giải phóng anh em.". Giải phóng khỏi sự mê muội, khỏi đam mê tội lỗi, khỏi mọi hình thức nô lệ, khỏi bóng tối sự chết.

Giáo dục Kitô giáo đích thực chính là việc hiện thực hoá ơn Cứu độ, là việc giúp con người khám phá ra Đức Kitô, con Đường dẫn đến Chân lý giải thoát, đưa đến cuộc sống sung mãn.

Hãy giữ cho tư tưởng của bạn luôn hướng theo Chúa.

Let your thoughts follow God's will.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

Đau lưng

Ai trong chúng ta cũng bị đau lưng ít nhất một lần trong đời, bệnh tuy không gây chết người nhưng nếu để thành mạn tính sẽ ảnh hưởng tới sức khỏe và chất lượng cuộc sống. Bệnh hay gặp ở những người làm việc văn phòng, những người làm công việc nặng nhọc như bưng bê, khâu vác...

Cột sống chúng ta có từ 32 - 33 đốt sống: 7 đốt sống cổ, 12 đốt sống ngực, 5 đốt sống thắt lưng, 3 đốt xương cụt, 5 - 6 xương cụt. Trong các thành phần này, khớp ở đốt sống thắt lưng giúp chúng ta có nhiều cử động linh hoạt, uyển chuyển nhất như cúi gập người, ngửa lưng, xoay người. Triệu chứng khởi phát của căn bệnh này thường là mỏi cơ, co cứng cơ quanh thắt lưng, đau tê vùng thắt lưng, đôi lúc lan xuống vùng cụt cụt. Mức độ đau có thể nhẹ, thoáng qua nhưng cũng có khi dữ dội, làm bạn không thể cử động được. Đôi khi, cơn đau kéo dài dai dẳng và trở thành căn bệnh mạn tính.

Nguyên nhân khiến bạn bị đau lưng có rất nhiều như bệnh ngành nghề (văn phòng, công nhân khâu vác...). Đau lưng cũng có thể do bạn bị: tổn thương các đốt sống như vẹo cột sống, chấn thương cột sống, lao cột sống; tổn thương thần kinh ở cột sống như viêm dây thần kinh, gai cột sống, chệch hay thoát vị đĩa đệm, ngồi làm việc, học tập sai tư thế.

Cho dù nguyên nhân nào khiến bạn bị đau lưng đi chăng nữa thì cách tốt nhất là hãy gặp bác sĩ để được điều trị đúng, để bác sĩ đưa ra những bài tập nhẹ, đơn giản giúp bạn giảm khó chịu. Khi áp dụng các bài tập cho lưng, bạn cần phải tránh tập khi đang có những cơn đau dữ dội, khi cơ thể không được khỏe mạnh, tránh tập nhiều, tập quá sức.

Nếu dùng đèn hồng ngoại để chữa trị thì phải để khoảng cách từ đèn đến da khoảng 40 - 90cm, vì nếu để gần sẽ có thể

gây bóng. Thời gian chiếu trung bình là 30 phút, mỗi ngày chiếu khoảng 2 - 3 lần. Khi dùng nên tránh tia hồng ngoại chiếu vùng da bị tổn thương hay chấn thương, vùng da bị mất cảm giác, có sẹo lồi. Nếu không có đèn hồng ngoại, bạn có thể dùng túi chườm nóng cũng có tác dụng tương tự. Cũng cần lưu ý túi chườm cũng có thể gây phỏng da nếu dùng nước quá nóng.

Để phòng tránh bệnh đau lưng, cần lưu ý:

- Ngồi học, làm việc phải đúng tư thế: lưng thẳng, không cúi gập người về phía trước hoặc ngả quá ra phía sau.
- Khi chơi thể thao phải khởi động nhẹ trước khi chơi 15 phút. Thời gian chuẩn bị này giúp trung khu thần kinh điều khiển các cơ quan bộ phận như hô hấp, tuần hoàn, cơ xương khớp...
- Những người làm việc nặng như bưng bê, khuân vác, cần phải tránh nhấc vật nặng ở tư thế đột ngột, nên ngồi xuống thẳng lưng 2 tay nhấc vật nặng lên từ từ, không nên khum lưng cúi người để nhấc vật nặng.
- Nằm ngủ phải ở tư thế đúng, tránh nằm nghiêng, sấp, nằm trên đệm quá mềm, hay quá dày.
- Nhân viên văn phòng không nên ngồi một chỗ lâu quá 3 tiếng. Giải lao giữa giờ bằng các bài tập thể dục như xoay, gập lưng, xoa bóp lưng cũng giúp phòng tránh đau lưng hiệu quả.

Nếu bạn bị đau lưng, có thể tham khảo một vài động tác dưới đây để khắc phục:

- **Động tác 1:** Nằm sấp, chêm gối ở cổ và bụng dưới. Giữ lưng thẳng, thoải mái, không gồng cơ thắt lưng, sau đó ưỡn lưng, ngóc đầu lên giữ yên trong 10 giây sau đó nằm xuống trở về tư thế ban đầu, nghỉ trong 10 giây rồi lặp lại động tác này 10 lần.
- **Động tác 2:** Nằm ngửa, 2 chân co, ưỡn thắt lưng giữ yên trong 10 giây, lúc ưỡn mông và vai vẫn sát mặt giường. Sau khi ưỡn lưng xong ép thắt lưng sát xuống mặt giường giữ yên trong 10 giây sau đó lặp lại 10 lần.
- **Động tác 3:** Nằm ngửa, co từng chân ép sát bụng, mỗi chân giữ 10 giây rồi lặp lại 10 lần. *(Ban Biên tập – st)*

THƯ GIẢN

Chuyện Vui Nhà Đạo

Giảng lâu

Một cha xứ nọ nổi tiếng là giảng lâu. Trong một thánh lễ, cha đang giảng về tám mối phúc thật. Giảng mới tới phúc thứ ba mà đã nửa tiếng. Đến phúc thứ tư, cha quên mất nên ngập ngừng: *Phúc thứ tư, là phúc cho ai... phúc cho ai...*

Ông Trùm ngồi dưới nóng lòng đáp lớn: *Phúc cho ai không nhớ mà quên.*

Cả nhà thờ: !!!???

Chạy, chứ còn làm gì nữa?

Một linh mục đang trên đường đến nhà một bệnh nhân thì thấy có đứa bé đang cố với lên bấm chuông ở trước cửa một căn nhà. Nó lùn quá nên cố mãi mà không bấm được.

Cha chạnh lòng thương nên bế nó lên để nó bấm cho tới. Sau khi nó bấm xong một hồi dài, cha hỏi nó: "*Nào bây giờ con muốn làm gì nữa nào?*"

Nó vừa tụt xuống khỏi tay cha vừa nói: "*Ba chân bốn cẳng mà chạy chứ còn làm gì nữa*".

Cha: !!! ??? ☹

Cha Chánh xứ

Một Cha Chánh xứ nọ trông coi một Giáo xứ lớn. Để thuận tiện trong việc tiếp giáo dân, Cha treo trước cửa một tấm bảng.

- Hôm nào ở nhà thì cha treo bảng: "CHA CHÁNH XỨ CÓ NHÀ".
- Buổi trưa thì cha treo bảng: "CHA CHÁNH XỨ NGỦ TRƯA".
- Lúc nào đi khỏi thì cha treo bảng: "CHA CHÁNH XỨ ĐI VẮNG".

Một hôm, Đức Giám mục tình cờ ghé thăm lúc Cha đang đi xúc dầu kẻ liệt. Đức Cha đến trước cửa Nhà xứ và thấy tấm bảng bị rơi mất chữ "H", chỉ còn: "**CHA CHÁN XỨ ĐI VẮNG**".

Đức Giám mục: !!! ??? ☹

Hiệp thông

Cầu nguyện

- 1- 60 người xin tạ ơn LTX Chúa vì những hồng ân Chúa đã thương ban.
- 2- Một người ngoại đạo xin CD LTX Chúa cầu nguyện để được ơn chữa lành bệnh thấp khớp nặng.
- 3- Anh Tôma xin được chữa lành bệnh nan y, ung thư hạ hầu .
- 4- Phaxico Xavie xin được ơn minh oan trong một tai nạn giao thông để được mọi sự như ý.
- 5- Một người xin ơn được vượt qua cơn khó khăn về vật chất trong giai đoạn hiện tại.
- 6- Một người xin ơn như ý trong công việc nhà cửa.
- 7- Một người xin ơn chữa bỏ thói hư, tật xấu, hoán cải cho bản thân và các em, cháu, chồng và ơn thánh hóa cho gia đình.
- 8- Một người xin cho vợ chồng sớm được xum họp.
- 9- Một người xin thêm lòng tin, cậy, kính mến Chúa cho bản thân và gia đình .
- 10- CD LTX Xin Chúa cho MC Đình Bảng sớm bình phục để tiếp tục được phục vụ Chúa.
- 11- Một gia đình xin cho con là Augustino được ơn hoán cải sớm trở về với Chúa.
- 12- Một gia đình xin ơn Chúa cho thoát khỏi cơn khó khăn. Xin Chúa ban cho được như ý.
- 13- Một người xin ơn thánh hóa công việc làm và việc học của con là Augustino.
- 14- Một gia đình xin CD LTX cầu nguyện cho con gái là Isave được ơn Thánh hóa bản thân và như ý trên đường học vấn.

- 15- Xin CD LTX thêm lời cầu nguyện cho Gia đình anh Augustin đang gặp khó khăn, khốn đốn vì con cái. Xin Lòng Thương xót Chúa đủ thương và ban ơn cứu giúp anh khỏi thảm cảnh.
- 16- Xin CD LTX tiếp tục cầu nguyện thật nhiều cho Sœur Maria thuộc Dòng Phaolô. Xin cho Sœur có được ơn sức mạnh để chịu đựng cơn đau đốn và luôn vâng theo thánh ý Chúa.
- 17- Xin CD LTX cầu nguyện cho linh hồn bà Madalena Bùi Thị Thê, hưởng thọ 82 tuổi. Bà là thành viên của CD LTX Gx Gò Vấp, đã được Chúa gọi về ngày 12/9/2010.
- 18- CD LTX Hạt Gò Vấp xin CD LTX cầu nguyện cho anh Phanxico Xavie Nguyễn Đình Đĩnh – Phó ban phụng tự giáo phận và vợ anh được qua khỏi căn bệnh hiểm nghèo, được Chúa nâng đỡ và an ủi.
- 19- Xin CD LTX Chúa cầu nguyện cách riêng cho gia đình anh Giuse. Xin Chúa thánh hóa và ban bình an cho gia đình.

TRI ÂN CÁC ÂN NHÂN

- Anna Trần Thị Nụ (Tân Hiệp Phát) 10.000 cuốn kinh LTX
- Mẹ con chị Dung Tiên (Gx Thánh Giuse Gò Vấp) 200.000đ
- Bà Agata Đoàn (Gx Thánh Giuse Gò Vấp) 900.000đ
- Cô Maria Thanh Xuân (Gx Thánh Giuse Gò Vấp) 200.000đ
- Gia đình G. Đa Minh- Matta (Gx Giuse Gò Vấp) 1.300.000đ
- Gia đình chị Lý Ngọc Anh (Gx Thánh Giuse Gò Vấp) 1.500.000đ
- Chị Maria Quan Thị Bích (CD LTX Giáo phận) 2.000.000đ
- Chị Maria Nhung (Ban Phục vụ GP) 1.500.000đ
- Anh Chương (Ban Phục vụ GP) 2.000.000đ
- Anh Trường và thân hữu (Gx Tân Mỹ- Hóc Môn) 2.000.000đ
- Chị Võ Thị Thùy Nga (Gx Thạch Đà- Xóm Mới) 1.000.000đ
- Gia đình Dũng – Hợp (Gx Bùi Phát) 2.000.000đ

Xin chân thành cảm ơn sự đóng góp của quý ân nhân

Tài liệu Học tập LÒNG THƯƠNG XỐT rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng về VP giáo xứ Tân Định hoặc theo địa chỉ Email: longthuonngxotgp@yahoo.com - Xin chân thành cảm ơn.